

ZLATARSKE

I^{*}skr^{*}ice

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića Zlatar i područnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini
BROJ 55, RUJAN 2013.

ISKROKOVAČNICA ZLATARSKIH ISKRICA

BROJ 55, GODIŠTE: LV.

ŠKOLSKA GODINA 2013./14.

ZLATAR, RUJAN 2013.

Zlatarske Iskrice

Školski list učenika OŠ Ante Kovačića Zlatar
i područnih škola u Donjoj Batini i Martinšćini
(mrežno izdanje)

ISSN 1849-1944

Izdavač: OŠ Ante Kovačića

Vladimira Nazora 1, 49250 Zlatar

tel.: 049/466-832

e-pošta: os-ante.kovacic@kr.t-com.hr

mrežna stranica: www.os-akovacica-zlatar.skole.hr

Za izdavača: ravnateljica Rajna Borovčak, dipl. učiteljica

Urednik: Hrvoje Stažnik, 6.a

Glavni i odgovorni urednik: Denis Vincek, školski knjižničar

Voditeljica novinarske skupine: Veronika Podobnik Stipanec, dipl. uč.

Uredništvo: Hrvoje Stažnik (6.a), Klara Nadine Parlaj (7.b), Mihael Škrlec (8.a), Jan Stjepan Dominić (8.b), Ivan Valjak (8.b), Josip Pribolšan (8.c), Veronika Podobnik Stipanec i Denis Vincek

Lektura: Brankica Matijašec, Veronika Podobnik-Stipanec, Nevenka Šušljeć, Marijan Posarić, Denis Vincek

Grafičko oblikovanje i prijelom lista: Denis Vincek

Likovno rješenje naslovnice: Zvonko Šarčević, prof.

U izradi ovoga broja Iskrice sudjelovali su uz Novinarsku skupinu te autore članaka i svi učitelji i stručni suradnici; Ernest Šmiljak, Mihael Kadoić (Pišta), Krešimir Varga, Domagoj Hitrec

Autori fotografija: učenici, stručni suradnici i učitelji OŠ Ante Kovačića, Foto studio "Marta" Zlatar. Uredništvo zahvaljuje Josipu Krušlinu na posudbi fotoaparata kojim su snimljene fotografije na nogometnim utakmicama.

List izlazi jedanput na godinu

Učenice osmih razreda uključile su se u akciju koju provodi Zagorska liga za borbu protiv raka i u petak, 22. ožujka, u Zlataru prodavale narcise. Prihod ide za kupnju TCD-aparata za Opću bolnicu Zabok. (Lea Pribolšan i Kristjana Gerguri, 8.a)

Tema broja

SPORT — U ZDRAVOM

TIJELU ZDRAV DUH

4

Naši nogometari drugi u županiji, Odbojkašice naše škole sudjelovale su na županijskom odbojkaškom turniru koji je održan u Pregradama, Okušali smo se i u crossu, Hat-trickom Pribolšan odlučio o pobjedniku, 8.c najbolji, Od fenjeraša do sedmoga mjeseta, Blic-pitanja nogometnika Oštrelja, U fair-play utakmici 3.b pobijedio 3.a sa 5:4, NK Oštrelj Zlatar — limači, "Mi plešemo, cijeli dan i noć, mi plešemo", Veselimo se, sviramo, pjevamo, plešemo, Kadeti bolji od genijalaca, Jan Stjepan Dominić, Josip Pribolšan, Stjepan Haban, Simon Mrkoci, Klaudija Vuk, Karlo Huljak, Paola Klemar, Tomo Valjak, Sport je jako važan u svakodnevnom životu, Bavljenje sportom donosi bolje rezultate u školi, Mladi danas preveliko vremena posvećuju sportu, Čak 87 posto učenika bavi se nekim sportom, U borbi protiv ovisnosti ne smijemo nikad posustati, Ne okrećimo leđa invalidima, Piramida zdrave prehrane, Pitali smo doktoricu, Obrok u razredu za prste polizati, I to je sport xd, Kad požute...

VREMEPOV

34

Gosp. Bandić na rođendanu u Cetinovcu, Rebus,
Najosmaši

Školska godina u PŠ Martinščini, Na Batini 18 veselih učenika

Zlatarska purica na moru, Bitka s informatičkim te matematičkim problemima, Sigurniji internet za djecu i mlade, Odlični fizičar, Antonija 14. u Hrvatskoj, Ponosni smo...

Listejnski koš, Naši učenici poručuju: "Dajmo znanju kriju!"

Lorena Jurec iz 8.a znala je zašto su knjige nagradjene, Čitajmo zaboravljene knjige

Dragi čitatelji!

U zdravom tijelu, zdrav duh – izreka je koju vrlo često čujemo. Nas je zanimalo što sve može pomoći da sačuvamo zdravo tijelo. Bez ikakve dvojbe na prvo mjesto tu dolazi sport. U kojim se sve sportovima nalazimo, bilo je zanimljivo istražiti. Zanimljivo će biti i čitati o tome. Osim sporta, na zdravlje povoljno utječe bavljenje plesom. Privlačan je umjetnički ples, ali i folklor. On ima dulju tradiciju u našoj školi od prvoga i učenici su oduševljeni radom u folklornoj sekciji. Nismo zaboravili ni važnost zdrave prehrane. O svemu smo porazgovarali i s istaknutim sportašima naše škole, s učiteljem tjelesne i zdravstvene kulture, sa stručnom suradnicom školskom psihologinjom i s liječnicom. Bio je to veliki pothvat i trajao je cijelu školsku godinu. Mi smo zadovoljni učinjenim, a nadam se da ćete i vi uživati u čitanju Iskrice. Poruka je: bavite se sportom, imat ćete zdravo tijelo i zdrav duh!

Vaš urednik

Kilimandžaro

Pišu**Hrvoje
Stažnik, 6.a****Lovro To-
vernić, 6.a**

Svi koji prate NK Oštcr Zlatar znaju što je to Kilimandžaro. A oni, koji misle da je to samo planina u Africi, neka pozorno pročitaju ovaj tekst.

Kilimandžaro je slavljive pobjede NK Oštcrca. Svi igrači NK Oštcrca stanu u krug, a u središtu čuči jedan njihov igrač. Igrač u središtu zadere se Kilimandžaro, a ostali odgovaraju oooo, pa tako još jedanput. Nakon što igrač koji čuči treći put poviće Kilimandžaro, ostali slovkaju O-Š-T-R-C OŠTRC OŠTRC OŠTRC Z-L-A-T-A-R ZLATAR ZLATAR.

Potom slijedi odbrojavanje, i to toliko puta koliko su igrači Oštcrca zabili za pobjedu. Igrač u sredini više: "Je l' jedan?" Ako nije, svi zaviču: "Nije!" I tako sve dok igrač u sredini ne dođe do broja zabijenih pogodaka. Kad igrač dođe do toga broja, svi zaviču: "Jeee!"

U Športskom teniskom klubu Zlatar treniraju naši učenici Luka, Karlo i Matija Preis te Paola Klemar

IDEMO NA PUT

46

U Krapini i na Mačlju, Bili smo na izletu u Zagrebu i u svetištu u Mariji Bistrici, Učenici drugih razreda na izletu po Hrvatskom zagorju, Četvrtaši na otoku Krku, Na Plitvičkim jezerima, Šestaši na izletu, U Zoološkom vrtu i kinu, Sedmaši posjetili NP Krku i Šibenik, Unsere letzte Klassenreise,

OSMAŠI

52

Plavim nebom sunce sja, školom hara 8.a, U oku suza sja, rastaje se moja generacija, All originals united

SVIJET OKO NAS

55

Glazbena obitelj Varga, Naši tamburaši, Mladići Zagorja

ODLIČAN USPJEH NOGOMETNE MOMČADI OŠ ANTE KOVAČIĆA NA ŽUPANIJSKOM NATJECANJU

Naši nogometari drugi u županiji

Prvo kolo odigrano je u Kraljevcu na Sutli, a drugo kolo i finale igrali su se u Bedekovčini

Nogometna vrsta OŠ Ante Kovačića Zlatar

Gđa ravnateljica počastila je nogometare sokom i bombonima

Piše U srijedu, 24. listopada 2012., održalo se prvo
Jan Stjepan kolo nogometnog natjecanja među osnovnim
Dominić, školama Krapinsko-zagorske županije. Natjecanje se odigralo u Kraljevcu na Sutli. Svaka školska momčad izabrala je najbolju desetoricu za natjecanje.

Našu školu predstavljali su sljedeći učenici: Josip Pribolšan, Dario Miškec, Jan Pukljak, Josip Perak, Sven Štahan, Mihael Škrlec, Ivan Valjak, Martin Posarić, Mirko Brčić i Jan Stjepan Dominić. Prvu utakmicu naša momčad izgubila je rezultatom 2 : 4 od OŠ Zlatar Bistrice. Momčad nije imala sreće te se malo opustila početkom utakmice.

U drugoj utakmici nogometari OŠ Ante Kovačića pobijedili su ekipu OŠ K. Š. Gjalskog rezultatom 6 : 2. U trećoj utakmici, koja je bila i odlučujuća za prolaz u drugo kolo, momčad je izvanrednom igrom pobijedila domaćine, OŠ Pavla Štoosa, rezultatom 2 : 1. Utakmica je bila teška te su dečki pokazali kvalitetu, slogu te izdržljivost. Tako su se plasirali u drugo kolo županijskog natjecanja.

Put do finale

Drugo kolo nogometnog natjecanja održalo se u Bedekovčini u sportskoj dvorani u utorak, 27. studenoga. U drugoj utakmici na red je došla naša momčad. Kao i u prvom kolu, momčad je ušla opušteno u igru te je rezultatom 2 : 1 izgubila od OŠ Tuhelj. U drugu utakmicu naša momčad ušla je ozbiljno te rezultatom 6 : 4 pobijedila OŠ iz Lobora. U trećoj utakmici naša momčad išla je samo na pobjedu jer nas je samo pobjeda mogla poslati u finale natjecanja. Rezultat posljednje utakmice (protiv Đurmanca) je 3 : 2 na našoj strani. Dečki su spuštenih glava otisli prema svlačionici misleći da su ispali, no iz svlačionice su izšli ponosni, podignutih glava! Za to je zaslужna cijela momčad, ali i prof. Škrlec, koji je davao savjete ekipi tijekom utakmica te im javio radosnu vijest o prolazu! Momčad je ponovno pokazala slogu i kvalitetu te su zasluženo ušli u finale natjecanja.

Pehar za drugo mjesto

Finale natjecanja održano je 19. ožujka u sportskoj dvorani u Bedekovčini. Bili smo u skupini B s OŠ Stubica i OŠ Ljudevitom Gaja iz Mihovljana. Prvu utakmicu igrali smo protiv OŠ Stubica. U utakmicu smo ušli krajnje ozbiljno te smo pobijedili rezultatom 4 : 1. Zadnju utakmicu u grupi igrali smo protiv OŠ Mihovljan. Odigrali smo rezultatom 2 : 2 koji nas je vodio ravno u finale protiv OŠ Oroslavje. Utakmica je bila na najvišem nivou dok nismo primili gol iz penala koji je bio opravdan te je naš igrač dobio dvije minute isključenja. Izgubili smo rezultatom 5 : 3.

Utakmica je završila tragično za nas, ali vjerujem da je cijela škola ponosna na nas, jer smo uspjeli osvojiti 2. mjesto među svim osnovnim školama Krapinsko-zagorske županije. Cijela momčad dala je svaki atom energije.

Naša se ekipa ponovno okupila 12. lipnja i uz pehar koji smo osvojili fotografirali smo se s našom ravnateljicom gđom Rajnom Borovčak, koja nas je bodrila tijekom svih utakmica, te s našim trenerom gosp. Stjepanom Škrlecom, bez čijih savjeta i vodstva ne bismo došli do drugoga mesta u Krapinsko-zagorskoj županiji. Gđa ravnateljica i naš knjižničar gosp. Denis Vincek čestitali su nam na uspjehu, a ravnateljica je cijelu ekipu počastila sokom i bombonima.

Odbojkašice naše škole sudjelovale su na županijskom odbojkaškom turniru koji je održan u Pregradi

Jednoga dana u veljači okupile smo se u 8.30 sati ispred naše škole i krenule smo na odbojkaški turnir koji se održavao u Pregradu. Bilo je jako napeto. Igrale smo protiv odbojkašica koje su starije od nas te mnogo iskusnije. Izgubile smo, ali nismo bile žalosne. Bilo nam je to novo iskustvo, probale smo nešto novo, i to nam je poticaj da se još više trudimo. Sigurne smo da će dogodine, uz našeg trenera gosp. Stjepana Škrleca, naš rezultat biti bolji. U našoj su ekipi igrale Ivana Sviben, Laura Latin, Andrea Šeremet, Paola Klemar, Marea Novosel, Antonija Latin, Dora Hustić, Petra Dumbović, Lucija Pretković i Lorena Mojčec. (Lucija Pretković, 6.b)

TRINAEST NAŠIH UČENIKA NA ŽUPANIJSKOM NATJECANJU U KRAPINSKIM TOPLICAMA

Okušali smo se i u crossu

Rezultat je zlatarske osnovne škole u zlatnoj sredini, a istaknuli su se Ivan Valjak i Lucija Mutak

*Piše
Hrvoje
Stažnik, 6.a*

Dana 31. listopada održavalo se natjecanje u trčanju. Naš učitelj TIZK gosp. Stjepan Škrlec podijelio nam je dresove. Krenuli smo iz Zlatara u 11.30 sati. Natjecanje se održavalo u Krapinskim Toplicama. Iz naše škole prisustvovalo je 13 učenika od petog do osmog razreda. Bili su to Lorena Mojčec iz petog razreda, Lucija Mutak, Paola Klemar, Luka Preis i Hrvoje Stažnik iz šestog, Ivana Sviben, Dario Škof i Ljiljana Varga iz sedmog razreda. Iz osmog razreda natjecali su se Brigita Adanić, Lucija Marinović, Ivan Valjak, Martin Posarić i Jan Stjepan Dominić. Na početku dobili smo papiriće s imenima koje smo predavali na cilju. Najprije su nastupale djevojčice iz petih i šestih razreda, a zatim dječaci. Nakon petih i šestih na redu su bili sedmi i osmi razredi. Kada su svi završili svoje utrke, učitelji su nam podijelili sendviče i topli čaj da nas ugrije. Nakon što smo se presukvili, slijedilo je proglašenje pobjednika. Naša škola našla se u zlatnoj sredini, a istaknuli su se Ivan Valjak i Lucija Mutak. Svima nam se svidjelo. Jer, važno je sudjelovati, a uostalom trčanje je zdravo te nismo imali što izgubiti.

ŠKOLSKA

Hat-trickom Pribolšan odlučio o pobjedniku

Sudac Karlo Zaplatić nije priznao gol Jana Dominića koji je mrežu pogodio izravno iz auta

Piše
Jan Stjepan Dominić,
8.b

 U sklopu školske lige održan je 30. travnja derbi između 8.b i 8.c razreda. Tko će pobijediti, tko je spremniji, za koga ćeš navijati, bila su pitanja koja su se cijelo prijepodne čula u našoj školi. U ekipi 8.b igrali su u svjetlim majicama Jan Stjepan Dominić, Ivan Valjak, Mihael Grzelja, Kristijan Čižmek i na vratima Goroslav Vuk. Boje 8.c branili su Josip Pribolšan, Mislav Kovačević, Dario Miškec, Josip Perak, a na vratima je bio Matija Soić.

Tko će suditi?

Utakmicu je počeo suditi Hrvoje Stažnik, no zbog odlaska na autobus trebalo je pronaći drugog suca. Kako su u publici na nasipu bili samo Karlo Zaplatić i školski knjižničar gosp. Denis Vincek, dogovoren je da će Karlo užeti zviždaljku u ruke, a gosp. Denis fotografirati tekmu.

U početku je igra bila vrlo ravnopravna, uz dobre obrane obojice golmana. A onda su cekavci krenuli u ofenzivu. Josip Pribolšan zaredom je rutinski dvaput maestralno svla-

dao golmana bekavaca. U njihovim redovima malo je zavladala nervosa, no istodobno je kod 8.c popustila koncentracija te je Ivan Valjak smanjio na 2 : 1.

Samo jedan oštiri duel

Izvodeći aut Jan Stjepan Dominić pucao je izravno na gol i lopta se odbila od stative te ušuljala iza leđa vratara Matije Soića. Sudac nije svirao centar jer po pravilima malog nogometa to se ne priznaje kao gol. Uslijedila je rasprava o tome je li odluka suca Zaplatića ispravna ili nije, no igrači su mirno nastavili tekmu (a profesor Škrlec poslije je potvrdio da je sudac dobro postupio prema pravilima). Cijela tekma prošla je u duhu fair-playa. Bio je samo jedan oštiri duel između Mihaela Grzelje i Josipa Pribolšana u kojem su obojica završila na betonu igrališta. Prijateljski stiskom ruke Grzelje i Pribolšana, kojemu je trebalo malo dulje da se podigne, tekma je nastavljena. Hat-trickom Josipa Pribolšana, koji je nedvojbeno zaslužio titulu najboljeg igrača utakmice, 8.c svladao je 8.b sa 3 : 1 i učvrstio svoje vodstvo na ljestvici.

Mj.	Razred	Odigrano utakmica	Pobjede	Porazi	Neri-ješe-no	Dani golovi	Pri-mljeni golovi	Gol-razlika	Bodovi
1.	8.c	8	5	1	2	41	8	33	17
2.	8.a	8	5	2	1	31	11	20	16
3.	7.a	8	5	2	1	15	10	5	15
4.	8.b	8	4	4	0	21	12	9	12
5.	7.b	8	4	4	0	11	19	-8	12
6.	6.a	8	3	4	2	25	27	-2	11
7.	5.b	8	2	6	0	6	24	-18	6
8.	5.c	8	1	7	0	3	40	-37	3
9.	5.a	8	0	8	0	1	33	-32	0

NOGOMETNA LIGA

Pobjednik je školske lige 8.c s osam pobjeda, jednim porazom i dvije neriješene utakmice. Najbolji je strijelac Dario Miškic iz 8.c s 15 golova

Pišu

Hrvoje Stažnik,
6.a

Jurica Pribolšan,
6.a

Školska nogometna liga održavala se pod budnim okom profesora TIZK gosp.

Stjepana Škrleca i ove školske godine. Pobjednik je 8.c razred, s osam pobjeda, jednim porazom i dvije neriješene utakmice. Pobjednicima je čestitala naša ravnateljica gđa Rajna Borovčak koja je učenike nogometaše iz 8.c te kapetane svih ekipa koje su se natjecale u školskoj nogometnoj ligi počastila bombonima i sokovima.

Najbolji je strijelac školske lige Dario Miškic, također iz 8.c razreda, s 15 postignutih golova. Naša ravnateljica predala mu je lijepu majicu s otisnutim prezimenom na leđima i s natpisom "najbolji strijelac 2012./13. OŠ Ante Kovačića Zlatar" na dar.

Pobjednička ekipa 8.c s gđom ravnateljicom

Kapetani svih momčadi koje su sudjelovale u školskoj nogometnoj ligi

Gđa ravnateljica i Dario Miškic, najbolji strijelac

8.c najbolji

Zajednička fotografija nakon uvjerljive pobjede u Novom Golubovcu

JEDNO BLISTAVO PROLJEĆE PIONIRA NK OŠTRC IZ ZLATARA

Od fenjeraša do sedmoga mjesto

Mladi nogometari dokazali su da se upornim radom za samo nekoliko mjeseci može postići uspjeh

Piše
Mihael Škrlec, 8.a

Blistavom utakmicom i druženjem do kasno u noć završena je 8. lipnja odlična sezona pionira Oštrca za koje igraju učenici naše škole. U Novom Golubovcu potpuno je toga dana deklasiran Schiedel, sa 8 : 2. Strijelci su bili Mihael Škrlec (2 gola), Martin Posarić, Mihael Grzelja, Sandro Cesar, Josip Perak, Sven Štahan i Mihael Kadoić.

Nije im bilo lako

Zbog okolnosti na koje igrači nisu mogli utjecati – klubu je prijetilo gašenje – neki standardni igrači bili su primorani otići iz NK Oštrca, a klub je polusezonu završio na zadnjemu mjestu, sa samo jednim jedinim bodom. Navijača na utakmicama praktički više nije bilo.

A onda je trener gosp. Davor Lajšić okupio ekipu, učenici su dobili i stalnu po-

dršku svoje škole, i počeli marljivo trenirati. Mihael Kadoić, Mihael Škrlec, Sven Štahan, Josip Perak, Kristijan Čižmek, Ivan Valjak, Mihael Grzelja, Martin Posarić, Mislav Kovčević, Karlo Bartolin, Lovro Tovernić, Tin Bručić, Marcel Katić, Nikola Kadoić, Sandro Cesar, Ivan Marinović i Matija Soić odličnim partijama uspjeli su ovu sezonu završiti na sedmome mjestu.

Golmanu Marinoviću nakon oštrog duela na utakmici u Zaboku pukla je ključna kost

A nije im bilo lako. U Zaboku u gostima na početku proljeća na tekmi teško je ozlijeden vratar Ivan Marinović, koji se zahvaljujući brzoj liječničkoj pomoći uspješno oporavio. Taman je pionire Oštrca krenulo, a zaprijetila je mogućnost da više ne igraju – jer što je klub bez golmana.

Prvi golovi Cesara i Grzelje

Trener Lajšić i kapetan Mihael Kadoić trebali su preko noći naći rješenje. Uz pomoć vjernog navijača Oštrca i pregovore, kakvih se ne bi postidjeli ni menadžeri poput Mamića, u klub se nakon dvije godine vratio i stao na gol Matija Soić. Klub nije ni jednu utakmicu tako bio bez golmana. Soić je svoj posao rutinski odradio do kraja sezone, kao da ni jedan dan nije pauzirao.

Bolest je pogodila prvotimca pionira Oštrca Sanda Cesara koji se uspio oporaviti i u subotu, 8. lipnja, ponovno se

vratio na teren. Svoj povratak proslavio je blistavim golom u drugom poluvremenu, a svoj prvijenac za pionire Oštrca zabio je i Mihael Grzelja i tako zapečatio pobjedu na 8 : 2.

Kroz ovu sezonu kapetansku vrpcu nosili su Mihael Kadoić, Mihael Škrlec, a posljednju je utakmicu kao kapetan utak-

Grzeljin prvijenac

micu počeo Marcel Katić. U drugom poluvremenu trener Lajšić uveo je u igru sve igrače s klupe pa je Katić kapetansku vrpcu predao šestašu Lovri Toverniku, najmlađemu nogometaru Oštrca. I Katić i Tovernić opravdali su Lajšićevu povjerenje i na kraju utakmice svi smo opet uživali u Kilimandžaru. Zahvaljujemo treneru, roditeljima i našim

vjernim navijačima koji su nas pratili na našim utakmicama, prevozili na utakmice koje smo igrali u gostima, koji su bili uz nas uvijek, čak i onda kad smo imali samo jedan jedini bod i bili fenjeraš bez perspektive. Oni su nam dali vjeru i uspjeli smo, ne samo opstati u ligi nego sezonu završiti na solidnom sedmom mjestu i osvjetlati ime našega kluba, naše OŠ Ante Kovačića Zlatar i našega grada Zlatara. Predstoji nam smjena generacije, dio nas odlazi već najesen igrati za juniore, no očekujemo i već

Trener Lajšić stavlja kapetansku vrpcu najmlađem igraču Oštrca Lovri Toverniću

znamo za igrače koji će zauzeti naša mesta u pionirima. Navečer smo na Oštrcu s našim trenerom, roditeljima, najvjernijim navijačima i gđom Maricom Kesak iz kluba dostoјno proslavili kraj sezone, uz roštilj, sokove i pjesmu uz harmoniku koju je svirao naš standardni igrač Martin Posarić.

Pišu
Anera Nikol
Fijačko, 5.a Kadoić, 7.b

Razgovarali smo s nekolicinom nogometara iz zadnje generacije pionira koji su učenici naše škole. Naravno da je razgovor vođen na nogometnom igralištu gdje su nas sa zadovoljstvom dočekali i spremno odgovarali na naša pitanja. Razgovarali smo s pionirima, učenicima od 13 do 15 godina, koji kao nogometni klub djeluju u Prvoj županijskoj nogometnoj ligi. Trenutačno je uključeno 18 nogometara, i to su učenici naših šestih, sedmih i osmih razreda.

Da bi nam objasnili kao se dolazi do uzrasta "pioniri", pitali smo ih koje su sve uzraste prošli?

Dosad smo igrali u "zagićima", "limačima" i "mlađim pionirima".

Kada ste počeli trenirati?

Sa sedam ili osam godina.

Koji su vaši najbolji rezultati?

Prvo mjesto u sezoni 2009./10. kao mlađi pioniri.

Koliko često trenirate?

Dva do tri puta na tjedan.

Kako izgleda jedan vaš trening?

Trening traje sat i pol. Počinjemo sa zagrijavanjem koje uključuje trčanje, lagano istezanje, a zatim počinje najvažniji dio: postavljanje igrača na terenu, uvježbavanje novih taktika i trikova s loptom – dodavanje, pucanje po golu, centaršuti, ubacivanje iz kornera i ostalo.

Zašto i kako ste odabrali nogomet kao sport kojim ćete se baviti?

Bavljenje sportom podrazumijeva zdrav način života, a nogomet nas je privukao jer smo prijatelji s istim interesom — jednostavno volimo nogomet.

Jeste li prilagodili i svoju prehranu sportskom načinu života?

Blic-pitanja nogometara Oštrca

Obvezno doručkujemo, za ručak jedemo sve namirnice s možda nešto više povrća, večera laganija. Jedemo dosta voća i pijemo puno tekućine.

Kako usklađujete treninge i školske obaveze?

Nikada zbog treninga ne zanemarujemo školu i trudimo se redovito učiti i imati dobre ocjene.

Slušate li trenera?

Trener je osoba koju uvijek moramo slušati i uvažavati njegova mišljenja i kritike. Bez toga ne bi bilo niti naših rezultata.

Zašto je u timu važan kapetan?

Za kapetana se kaže da je trenerova desna ruka, pa je on osoba koja nas ispravlja u svakoj našoj pogrešci.

Mislite li da vam nogomet oduzima vrijeme?

Nikako, nogomet je nama zabava i naš život, a ne uzaludno provođenje vremena.

Biste li preporučili i drugima bavljenjem nogometom i zašto?

Nogomet je više od sporta jer osim zdravog života nudi nam i osjećaj pripadanja dobroj grupi, razvijanje osjećaja odgovornosti i stjecanje novih prijatelja.

Imate li podršku roditelja i učitelja?

Naši roditelji cijene naš trud i volju, pomažu nam i podržavaju nas uvijek kada je to potrebno pa nam njihova potpora znači mnogo. Volimo i cijenimo i podršku naših prijatelja iz škole, učenika i odraslih, koji su naši glavni navijači na utakmicama. Isto tako, i učitelji su korektni prema nama kada zbog treninga ili utakmica moramo izostati s nastave. No, sve poslije nadoknadimo.

Vidite li sebe u budućnosti kao igrače poznatih nogometnih klubova?

Uspjeti u nogometu znači puno odricanja i stalno dokazivanje. Ako se prepozna naš talent, bilo bi lijepo zaigrati u nekom poznatom nogometnom klubu.

Ekipa 3.b razreda

Ekipa 3.a razreda i sudac Mihael Škrlec

MNOGO MLADIH TALENATA I BUDUĆIH NOGOMETNIH NADA MEĐU UČENICIMA TREĆIH RAZREDA

U fair-play utakmici 3.b pobjedio 3.a sa 5:4

Piše
Mihael
Škrlec, 8.a

U Osnovnoj školi Ante Kovačića u Zlataru odigrana je 15. svibnja nogometna utakmica između učenika 3.a i 3.b razreda. Zanimljivo je da je utakmica odigrana na inicijativu učenika 3.b razreda koji su željeli da i oni odigraju tekmu kao što to međusobno već godinama igraju učenici viših razreda u školskoj ligi. Učenici 3.b razreda obratili su se školskom knjižničaru gosp. Denisu Vincetu koji je potom dogovorio termin s učiteljicama gđom Boženom Škrlec i gđom Silvijom Adanić te profesorom TIZK gosp. Stjepanom Škrlecom i Mihaelom Škrlecom, učenikom 8.a i standardnim igračem školske ekipe te pionira NK Oštrelc, koji je sudio ovu utakmicu. Utakmica je bila borbena i jako napeta. Oba razreda imala su podršku svojih navijača i navijačica, a u publici bilo je i učenika viših razreda. Na kraju je pobijedio 3.b, ali je bilo vrlo tjesno. Neki učenici iz obaju razreda igraju u limačima u NK Oštrelc Zlatar. Među učenicima trećih razreda mnogo je mlađih talenata te budućih nogometnih neda. Učenici 3.a razreda pružili su na kraju utakmice ruku učenicima 3.b razreda koji je pobijedio. Svi su bili sretni i zadovoljni. Utakmicu je sudio Mihael Škrlec iz 8.a i učenici su se ponašali korektno i slušali sve odluke suca.

NK Oštrelc Zlatar, limači

I PLES JE TJELESNA AKTIVNOST — JAČA NAS I NAŠ IMUNITET, POBOLJŠAVA RASPOLOŽENJE I SMANJUJE NAPETOST

"Mi plešemo, cijeli dan i noć, mi plešemo"

U plesnoj skupini naše škole "On the Floor" plešu Lana, Petra, Vedrana, Lorena i Karlo

**Piše
Lorena
Jurec, 8.a**

Početkom sedmog razreda, dolaskom u školu, dočekale su nas mnoge promjene. Jedna od njih bila je naša nova profesorica matematike gđa Željka Jakuš-Mejarec. Tada još nismo znali da će promijeniti naše živote, i to na način od kada nam je objavila da će voditi izvannastavnu aktivnost —

ples. Iz puke znatiželje nekoliko mojih prijatelja i ja odlučili smo se prijaviti. Tako je sve počelo.

Zanos, opuštanje, razigranost

Ples nas je jednog po jednog počeo obuzimati i otkrivati u nama sve veće i veće talente. Osim toga, bilo je to veloma važno za naše zdravlje. Ples je tjelesna aktivnost. Ali, ples je i zanos, opuštanje, razigranost. To je vrsta spor-

ta koja nam mnogo znači s obzirom na to da cijeli dan sjedimo u školi. Jača nas i naš imunitet, raste nam samopouzdanje, smanjuje se napetost, poboljšava raspoloženje, pojačava motivacija i podiže razinu energije. Kroz pokret tijela, ritam i ponavljajuće obrusce, ples pozitivno djeluje na psihičko zdravlje. U istom smislu, kao obilježje plesa, djeluje i spontanost odnosno mogućnost kreativnog izražavanja. To su neki od razloga zašto jako volimo ples.

Muškarčina I pol

Naš prvi sastav činili su Maja Bingula, Lara Rogina, Karlo Bartolin, Kristjana Gerguri, Karlo Vuk, Lana Dumbović, Vedrana Škof i potpisnica ovih redaka. No, bilo kako bilo, od početka pa sve do sad prate nas uspjesi i riječi hvale. I toga svega ne bi ni bilo da nema naše profesorice, veoma drage gđe Željke Jakuš-Mejarec. Ona nas je mnogo toga naučila, organizirala probe i trpjela nas. Ovom prilikom zahvaljujemo joj od srca. Na žalost, nekim od nas ovo je zadnja plesna godina, što nas pomalo rastužuje. No, naš trenutačni sastav koji čine hrabra i izdržljiva Lana Dumbović, ljupka i gipka Petra Babić, brza i spretna Vedrana Škof, muškarčina i pol Karlo Vuk te moja malenkost Lorena Jurec, ipak će zadržati jednu članicu, najmlađu i najsladu — Martu Babić. Sada smo svi uvidjeli važnost plesa pa će naša skupina zaživjeti i dogodine, naravno u novom sastavu. No, nadamo se da će nas profesorica Željka pamti po lijepim trenutcima i da ćemo joj uvijek ostati u srcu, baš kao i ona nama. Naravno, saznate li za koji dobar plesni natječaj, znate koga možete prijaviti! Hvala svima na velikoj podršci od plesne skupine "On the Floor".

Gđa Željka Jakuš-Mejarec uvijek osmišljava koreografije od kojih staje dah

U NAŠOJ ŠKOLI VEĆ PETU GODINU DJELUJE DJEČJI FOLKLORNI ANSAMBL "CVRGUDAN"

Veselimo se, sviramo pjevamo, plešemo

Svaka proba počinje laganim trčanjem, vježbama zagrijavanja i istezanja za sve dijelove tijela

Pišu

Ivana

Habuš, 5.a

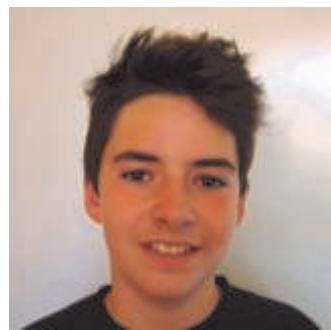
Marta F.

Matole, 5.a

U našoj školi osnovana je folklorna skupina kada smo mi krenuli u prvi razred. Folkloarna voditeljica i koreografinja je naša učiteljica gđa Anita Petanjek-Macan. Krenuvši na folklor nismo točno znali što ćemo raditi. Ali kad smo počeli kroz igru učiti pjevati raz-

ne dječje pjesmice, brojalice i rugalice, jako nam se svidjelo. Osim toga, zabavno je bilo naučiti različite zanimljive igre kojih su se igrali naši djedovi i bake kad su bili djeca.

Uskoro su nam se pridružili i tamburaši u kojima sviraju naši školski prijatelji. Kad idemo na različite nastupe, tamburaši nas prate dok mi plešemo, a vrijeme prije i nakon nastupa provodimo zajedno u pjesmi, svirci, plesu i šali. Nastupamo na svim školskim i gradskim priredbama, smotrama (npr. Tjedan

Kristijan Škof, 5.c:

Na folkloru je zabavno jer se istodobno zafrkavamo i radimo.

Ljiljana Varga, 7.a:

Folklor predlažem svima jer se na zanimljiv način uči i o prošlosti naših predaka.

Goran Brlić, 5.c:

Mi folkloраši često putujemo u različite gradove. Družimo se, šalimo i pjevamo.

Vedrana Škof, 8.a:

Folklor pomaže očuvanju čovjekove kondicije. Vježbe su vrlo zanimljive.

kajkavske kulture Krapina, 1. mjesto u kategoriji osnovnih škola, 2009., 2010. i 2012.), televizijskim emisijama, festivalima dječjeg folklora diljem Hrvatske (Zagreb, Križ, Split) i međunarodnim festivalima dječjeg folklorнog stvaralaštva.

Sada smo već pravi umjetnici u plesu jer plešemo petu godinu zaredom. Naša folklorna proba izgleda ovako: prije početka plesa naše tijelo moramo pripremiti za napor tijekom ove tjelesne aktivnosti pa zato plesnu probu uvijek počinjemo zagrijavanjem svih dijelova tijela. Počnemo laganim trčanjem, vježbama zagrijavanja i istezanja za sve dijelove tijela, a na kraju završimo s vježbama zagrijavanja za mišići i zglobove nogu i poskocima.

Ponekad nam se to ne da raditi, ali učiteljica uvijek govori da je to jako važno kako ne bi došlo do povreda tijekom plesa i kako bi nam se tijelo pravilno razvijalo. Tek tada počinjemo s plesom. Do petog razreda od plesnih koraka učili smo samo hodanje i poskoke u ritmu, a sada učimo i jednostavnije plesne korake primjerene našoj dobi, kako učiteljica kaže. Zatim učimo folklorne pjesme potrebne za koreografiju koju uvježbavamo, a na kraju probe uvježbavamo koreografiju (gdje tko

Osim što plešemo i pjevamo, trudimo se sačuvati i narodne nošnje od zaborava. Organiziramo eko-ethno akcije u kojima "recikliramo" te sakupljamo novac od kojeg kupujemo platno, a naše vrijedne mame šivaju nošnje. Često na radionicama i sami sudjelujemo u izradi dijelova narodnih nošnji.

pleše na pozornici). Nakon probe smo totalno iscrpljeni kao nakon nogometne utakmice jer je potrebna dobra kondicija da bismo istodobno mogli plesati, pjevati i kretati se po prostoru. Dolaskom nove djece u školu dobili smo nasljednike u plesu i pjesmi, mlađu folklorну skupinu, a mi smo postali stariji folklorashi. Svi se zajedno veselimo, sviramo, pjevamo i plešemo pod nazivom Dječji folklorni ansambl "Cvrgudan".

Volimo ići na foklor jer je to zanimljiv i zabavan način učenja novoga. Ponosni smo na svoje uspjehe i na našu učiteljicu. Folklor kao izvannastavnu aktivnost predlažemo svima koji žele svoje slobodno vrijeme provesti upoznavajući zanimljiva mesta diljem svijeta zajedno s veselom družinom.

Mlađi uzrast folklorasa

RK Kadeti i Mali genijalci

UČENICI 3.B SVLADALI TEMELJNE ELEMENTE RUKOMETA

Kadeti bolji od Genijalaca

Piše
Blaž
Stužić, 3.b

U utorak, 29. siječnja, učenici 3.b razreda imali su razredno natjecanje u rukometu. RK Kadeti pobijedio je Male genjalce sa 8 : 6, a pobjednicima je razrednica gđa Božena Škrlec, koja je sudila utakmicu, dodijelila pehar. - Ovom utakmicom poticali smo sportski duh, širili olimpijska načela i naučili da treba čestitati protivniku te prihvati poraz - kazala je gđa Božena Škrlec i dodala kako su učenici uspješno savladali temeljne elemente dječjeg rukometa.

PREDSTAVLJAMO PRVOTIMCA NK ZAGOREC IZ KRAPINE KOJI OD SVOJE ŠESTE GODINE TRENIROVATI NOGOMET

Jan Stjepan Dominić

Ako se baviš sportom, bit ćeš sretan, zdrav, imat ćeš više prijatelja i zdrav duh, poručuje vršnjacima Jan

Razgovarala

Klara

Tvoj hobi je?

Nogomet.

Nadine

S koliko godina si prvi put došao u neki klub?

Sa šest godina.

Parlaj, 7.b

Koji je to bio klub?

NK Oštrelj, Zlatar.

U kojim si uzrastima sve igrao?

To su bili limači, mlađi pioniri, stariji pioniri.

Od koliko godina se upisuje u neki uzrast?

Limači su od 9 do 11 godina, mlađi pioniri od 11 do 13 godina, a stariji od 13 do 15 godina.

Gdje sada igraš?

Sad igram u NK Zagorcu, Krapina.

Je li bilo nešto između Oštrelja i Zagorca?

Ne, to su bile samo reprezentacije.

Od koje godine si u NK Zagorcu?

Od rujna 2012. godine.

U Zagorcu si u kojem uzrastu?

U starijim pionirima.

Kako se prelazi iz jednog kluba u drugi?

Došao sam na trening i onda su iz Zagorca poslali zahtjev Oštrelju za mojim papirima kako bi me registrirali za NK Zagorec.

Na kojoj poziciji igras?

Napadač.

Zahvaljujući nogometu, gdje si sve bio?

Bio sam triput u kampu u Umagu, u Svetom Martinu na Muri i sad sam opet bio u Umagu.

Za koga si igrao u Umagu?

Bile su regije Zagreb, Osijek, Rijeka i Split, a natjecali smo se za prvo mjesto. Igrao sam za zagrebačku regiju.

Regije Zagreb, Osijek... to su reprezentacije?

Da, i to je jedna stepenica do HNS-a, naše glavne reprezentacije u Hrvatskoj.

Kako izgleda tvoj dan - kad ustaješ, škola, trening?

Ujutro se probudim, doručkujem, idem u školu, a kad se vratim, pojedem, odem napraviti zadaću i poslije na trening.

Svaki dan treniraš?

U klubu imamo triput na tjedan treninge, a svaki dan treniram kod kuće, idem u teretanu ili trčim.

Gdje se sve održavaju treninzi?

U dvorani preko zime, vani čim je toplije.

Ostaje li vremena za učenje?

Ostaje mi vremena za učenje, dovoljno.

Koja je uloga tvojih roditelja u tome?

Uloga mojih roditelja je velika, oni me voze na treninge, brinu se da zdravo i dobro odrastem uz nogomet.

Klubovi za koje navijaš u Hrvatskoj i u svijetu?

U Hrvatskoj - Dinamo, a u svijetu su mi svi odlični.

U kojem klubu se vidiš za 10 godina?

U Dinamu.

Najigrač, uzor?

Luka Modrić.

Kako se nogometari moraju hraniti?

Puno ugljikohidrata, malo masnoće.

Držiš li se toga?

Naravno.

Što je s izlascima i sportom?

Izlazim jedanput mjesečno, moram puno trenirati.

Životni motiv?

Stavi Boga na prvo mjesto i nikad nećeš biti zadnji.

Poruka učenicima - zašto se baviti sportom?

Ako se baviš sportom, bit ćeš sretan, zdrav, imat ćeš više prijatelja i, naravno, zdrav duh.

Jan Stjepan Dominić
vidi se za deset godina
u Dinamu

Razgovara o Koliko imаш godina?
Hrvoje Rođen sam 12. rujna 1998. godine.
Stažnik, 6.a U koji razred ideš?
 Idem u 8.c razred.

Gdje živiš? Živim u Markuš Brijegu.
U kojem klubu treniraš? Treniram u NK Lobot.

Na kojoj poziciji igraš? Ja sam vratar.
Koliko dugo treniraš nogomet? Treniram nogomet od svoje sedme godine.
Koliko su česti treninzi i koliko traju? Dva do tri puta na tjedan po sat i pol.
Za koji klub navijaš? Navijam za Chelsea.

Tko ti je uzor? Petr Cech.

Kako si se počeo baviti nogometom? Počeo sam trenirati kao napadač, ali bio sam lijep za trčati pa sam postao golman.
Baviš li se kojim drugim sportom? Igram stolni tenis.
Imaš li medalje? Imam pet medalja.
Od koga si primio najviše golova? Primio sam šest golova protiv Dinama.

Kiksaš li? Rijetko.

Jesi li ikad zabio gol? Jesam, iz penala.

Jesi li branio za reprezentaciju? Branio sam za reprezentaciju Krapinsko-zagorske županije.
Imaš li kakvu posebnu prehranu prije utakmice? Prije utakmice ne smiju se piti gazirani sokovi, a najbolje je jesti piletinu i rižu.
Kada ideš spavati dan prije utakmice? Najkasnije u 10 sati.

Mogu li se sport i škola kombinirati? Uz malo truda sve se može.
Smiješ li izlaziti? Da, ali nikad dan prije utakmice.

Imaš li curu? Imam.
Imaš li još koji hobi? Pjevam, sviram bubnjeve i imam bend.

Koje pjesme svirate? Sviramo zagorske pjesme.
Tko svira u bendu? Četiri dečka iz razreda i ja.
Koja ti je najdraža pjesma? Ruža crvena.
Koliko vremena provodiš pred ogledalom? Otprikljike 15 minuta prije svakog izlaska.

Josip Pribolšan

Danas golman, a počeo igrati sa sedam godina kao napadač

Stjepan Haban s našom novinarkom; učenici naše škole koji igraju za NK Belec Marko Bingula, Mirko Brčić i Stjepan Haban (u krugu)

Stjepan Haban

Škola, pomaganje roditeljima i nogomet — riječi su kojima je mladi nogometaš Belca čitateljima Iskrice opisao svoj "radni" dan

Razgovarala

Klara

Nadine

Parlaj, 7.b

Za koji nogometni klub igraš?

Nogometni klub Belec.

S koliko godina si prvi put zaigrao nogomet?

Nogomet sam počeo igrati s jedanaest godina!

Treniraš li svaki dan?

Treninzi su tri puta na tjedan!

Kojoj skupini pripadaš?

Pripadam skupini starijih pionira.

Koje je vrijeme rezervirano za trening?

Između 18 i 20 sati.

Tvoj životni cilj je...

...nastaviti se baviti nogometom i dosjetiti u važne i uspješne klubove!

Najčešće ozljede?

Vrlo su česta uganuća zglobova!

Najdraži klub?

Barcelona!

Tvoji nogometni uzori?

L. Messi i L. Modrić!

Tko je zaslužan za tvoj izbor najdražeg sporta?

Moji prijatelji su zaslužni što mi je nogomet najdraži sport i naveli su me na to da počnem igrati nogomet u klubu!

Koliko je kilometara tvoj klub udaljen od twojeg doma?

Do kluba imam 3,5 kilometra, no to nije nikakav problem...

Koliko je bitna podrška roditelja?

Podrška roditelja vrlo je bitna: financi-

raju
treninge,
o zdravoj prehrani...

moje
brinu se

Zašto si izabrao nogomet?

Nogomet mi je sve: sport, druženje, prijatelji...

Zašto bi drugim učenicima preporučio nogomet?

Nogomet je zdrav sport, treba ga otkriti i zavoljeti!

Dolaze li tvoji roditelji na utakmice?

Uvijek, oni su moji vjerni navijači!

U tri riječi opiši svoj "radni" dan!

Škola, pomaganje (roditeljima) i nogomet!

VIRTUOZ NA DVA KOTAČA

Simon Mrkoci

Životni je cilj zlatarskoga biciklista otići na Tour de France

Razgovarala Koliko godina si imao kad si naučio voziti bicikl? Imao sam četiri godine.
Klara

Nadine Zašto biciklizam? Nisam volio društvene igre, igre u timovima nisu za mene.

Parlaj, 7.b

Tvoj biciklistički klub? Biciklistički klub Lastavica!
Kako si došao u klub? Kad sam dobio pravi bicikl, priatelji, koji su već bili u klubu, rekli su mi za njega i tako sam dospio u Lastavicu...

Prije utrka, postoji li kakvi treninzi? Postoje. Obično ih odradimo zajedno moj prijatelj Filip Pentek i ja!

Tvoja prva utrka? Prve utrke održavale su se po Krapinsko-zagorskoj županiji, a prva utrka bila je u Varaždinu, 2009. godine.

Što znači trening u bicikлизmu? Prvo staviti opremu i voziti čim više...

Prva i najduža utrka? Zlatar – Lovrečan – Poznanovec – Mače!

Vozio si s Filipom? Da, najčešće smo skupa!

Utrke voziš bicikлом namijenjenim za tu svrhu? Da, uvijek!

Prije "pravog" bicikla, koliko si bicikala promijenio? Pa, barem petnaest.

Ozljede su češće na treningu ili na utrci? Pa, kad sam počeo trenirati, najviše je bilo razbijenih koljena.

Jesu li česte ozljede u tom sportu? Pa, jesu.

Koje su ozljede česte? Padanje na kamenje...

Kako se pripremaš za utrku na nepoznatom terenu? Idemo dva do tri dana prije utrke, upoznajemo stazu i okušamo sreću.

Koliko natjecatelja ide iz kluba? Ide ih desetak, ali samo najbolji.

U Hrvatskom kupu, osim Vodica, gdje se još održavaju natjecanja? Crikvenica, Jastrebarsko, ali tu je i Slovenija.

Prva medalja? Bila je u Varaždinu, 2010. godine. To su bile utrke triju bliskih županija.

Koje mjesto si osvojio? Treće mjesto!

Kakav je to bio osjećaj? Odličan! Tata mi je darovao novi bicikl!

Jesu li takvi bicikli skupi? Da, jesu! Pravi sportski bicikl stoji otprilike 20 000 kuna.

Kako se održavaju ti bicikli? Najčešće se mijenjaju gume!

Za to si zadužen sam ili imate nekoga u klubu čiji je zadatak mijenjanje guma? Da... kad je natjecanje, onda imamo nekog u tehničkoj zoni! Ako nam se, na primjer, usred trke probuši guma, moramo pješačiti do tehničke zone. Oni nam gumu zamijene, a ako nam se to dogodi baš kad smo prošli tu tehničku zonu, ne smijemo se vraćati, nego moramo napraviti još jedan krug...

Simon je naučio voziti bicikl kad je imao četiri godine, a danas mu medalje s utrka jedva stanu oko vrata

Od 365 dana u godini, koliko si dana na biciklu? 365 dana... Ni snijeg nije prepreka.

Kakvi su treninzi po snijegu? Rekreativni!

Je li bitna podrška roditelja u svemu tome? Da, jako je bitna. Prvo treba kupiti bicikl koji je namijenjen takvom sportu jer se ne može voziti bilo kakav!

Tvoj uzor? U Hrvatskoj - Filip Turk, a u svijetu Armstrong!

Kakva se prehrana preporuča biciklistima? Ne mnogo masnoća, zdrave i lagane namirnice...

Imaš li vremena za prijatelje, druženja? Uz dobru organizaciju za sve se ima vremena!

Životni cilj? Ići na Tour de France!

Sebe si pronašao u bicikлизmu? Da, može se tako reći...

Zašto bi preporučio biciklizam kao sport učenicima? To je sport za koji treba puno snage, ojačaju mišići... Ako se dovoljno trenira, može se doći do uspjeha!

Klaudija Vuk

Uljudnost, poštenje, ustrajnost, samokontrola i nesalomljiv duh načela su kojima se vodi mlada sportašica

Razgovarali

Josip

Pribolšan,

8.c

Jurica

Pribolšan,

6.a

Kako ti je ime?

Klaudija Vuk.

Koliko imaš godina?

13.

U koji ideš razred?

7.a.

Koji ti je idol?

Mirko Filipović

Jesi li osvojila koju medalju?

Dva srebra i dvije brončane medalje.

Na koliko si natjecanja bila?

Bila sam na četiri natjecanja.

U kojim gradovima?

U Slavonskom Brodu, dvaput u Zagrebu i jedanput u Puli.

Koja su načela kojima se vodiš u taekwandou?

Uljudnost, poštenje, ustrajnost, samokontrola, nesalomljiv duh.

Imaš li tremu prije natjecanja?

Da.

Koja je oprema za taekwando?

Kaciga, sportske tenisice, štitnici, pojasi...

Koliko stoji sva oprema?

Otpriklike 450 kuna.

Pratiš li još koji sport?

Da. Trenirala sam nogomet i pratim ga.

Gdje treniraš?

U Zlataru, a prije sam trenirala u Donjoj Stubici i Oroslavju.

Koji imaš pojas?

Sada polažem za crni.

Koliko dugo treniraš?

Treniram šest godina.

Koliko često imaš trening?

Triput na tjedan po jedan do dva sata.

Imaš li dodatne treninge?

imam doma dvoranu pa treniram skoro svaki dan.

Imaš li podršku obitelji u taekwandou?

Da, imam veliku podršku roditelja, i to posebno tate.

ČETRNAESTOGODIŠNJI NANBUDO BORAC IZ ZLATARA

Karlo Huljak

Odlični učenik voli i nogomet te igrice na računalu

Piše
Hrvoje Stažnik, 6.a

Karlo Huljak (14) ide u 8.b razred. Trenira nanbudo osam godina. Njegov sport potječe iz Kine i u borbi nema prejakoga kontakta. Sličan je karateu. Treninzi se održavaju u Mariji Bistrici triput na tjedan i traju dva sata. Treninzi uvijek počinju zagrijavanjem, zatim slijedi razgibavanje, a na kraju tehnike.

Sudjeluje na različitim natjecanjima i ima više od trideset medalja i dva pehara. Baveći se nanbudem posjetio je Zagreb i Zaton, a jednom je bio u Mađarskoj. Kao i u ostalim borilačkim vještinama, nanbudo ima pojaseve, koji se zovu qui, a Karlu trenutačno nedostaju dva pojasa do crnog. Uz nanbudo, trenira i nogomet.

Karlo Huljak je odličan učenik i izabran je za učenika generacije 2012./13. U slobodno vrijeme uči i igra igrice na računalu.

Kaže kako ga cijela obitelj podržava, a roditelji ga voze na treninge. Planira se i dalje baviti nanbudem.

Karlo Huljak ima 30 medalja i dva pehara

Jurica Pribolšan, Klaudija Vuk i Josip Pribolšan

Detalj iz borbe Klaudije Vuk (desno)

Klaudija bez problema napravi špagu

Jesi li se ikad ozlijedila?

Ne!

Bi li nekom preporučila taekwando i zašto?

Da, preporučila bih zbog samoobrane.

Je li ti ikad bilo žao što se baviš tim sportom?

Nikad!

Tvoj način prehrane?

Jedem sve, nemam ništa određeno.

Imaš li dečka i kako se zove?

Imam, ali ime vam neću reći.

Dolazi li on na tvoje treninge?

Dolazio je, ali sad vise ne.

Paola Klemar

Paola Klemar imala je prvi meč prije sedam godina

Pišu

Patrik Raškaj, 5.b

Filip Cvetko, 5.a

Pred kraj školske godine sa svojim priateljem Filipom razgovarao sam s Paolom Klemar iz 6.a. Ona je veliki ljubitelj tenisa i trenira ga od malih nogu. Paola nam je ispričala mnogo zanimljivosti o tom sportu. Vježba koju ona ne voli je istrčavanje. Prvi nastup imala je prije sedam godina. Imala je veliku tremu, ali je mnogo vježbala i imala podršku roditelja. Svojim većim uspjehom smatra kad je u dva dana osvojila dva pehara. Ljuti se kad je protivnik pobijedi i to joj je poticaj da još više vježba i da bude bolja. Želja joj je postati poznata tenisačica i možda osvojiti Wimbledon. Paola poručuje svima nama koji se želimo baviti tenisom da budemo uporni i marljivi jer samo tako možemo uspjeti, a mi želimo Paoli još mnogo uspjeha u tenisu, mnogo pobjeda u mečevima i ostvarenje onoga što si najviše želi.

Tomo Valjak

Tomo Valjak počeo je skijati sa tri i pol godine

Pišu

**Valerija Domagoj
Rogina, 8.c**

Tomo Valjak rođen je 2005. godine, a upravo je završio 1. a razred OŠ Ante Kovačića u Zlataru kod učiteljice gđe Vesne Ceboci. Tomo se skijanjem počeo baviti sa tri i pol godine, a sa pet i pol godina bio je najbolji na utrkama Baby sprinta u Hrvatskoj u konkurenciji do šest godina, s osvojene dvije zlatne i jednom srebrnom medaljom. Poslije su još uslijedili uspjesi u Sloveniji i na Sljemenu. U sezoni 2012./13. Tomo je vozio tri utrke Baby sprinta, a to su Prvenstvo osnovnih škola (Delnice), Kup Jadranskog slaloma (Platak) te Kup Grada Delnica (Delnice). Na sve tri utrke osvojio je zlatne medalje. Tomo je član Ski Kluba Zagreb čiji su članovi Ivica i Janica Kostelić te naša najbolja skijašica u ženskoj konkurenciji Saša Tršinski. Sigurno da treninzi i druženja u takvom okruženju pomažu Tomi da ustraje u ovom napornom sportu, što mu i mi svi iskreno želimo.

Predsjednici razreda puštaju balone na školskom igralištu

Učenici i djelatnici škole u bijelim majicama

PUŠTANJEM BALONA S OLIMPIJSKIH KRUGOVA OBILJEŽILI SMO HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Sport je jako važan u svakodnevnom životu

Svi ljudi trebali bi se masovnije uključiti u različite oblike sportskih aktivnosti, podizati svijest o važnosti redovitoga bavljenja tjelesnim aktivnostima te razvijati svijest o ulozi sportskog života u službi društva

Pišu

Katarina
Grandavec,
8.b

Goroslav
Vuk,
8.b

OŠ Ante Kovačića Zlatar obilježila je 10. rujna Hrvatski olimpijski dan

Učenici su od 11.35 do 12.20 sati bili u šetnji gradom, a po povratku u školu oblikovali su na školskom igrališ-

tu kružnice. Predstavnici učenika od 5. do 8. razreda pustili su u zrak šarene balone s olimpijskim krugova naslikanim na igralištu. Potom su u školi sudjelovali u likovnim i literarnim radionicama o sportu i olimpijskim igrama. U obilježavanju Hrvatskoga olimpijskog dana sudjelovali su svi učenici, učitelji i ostali djelatnici naše škole, odjenuvši bijele majice kao simbol mira, prijateljstva i sporta.

Tim aktivnostima željeli smo ukazati na važnost sporta u svakodnevnom životu, ali isto tako i na poimanje sporta kao kulture življenja. Svi ljudi trebali bi se masovnije uključiti u različite oblike sportskih aktivnosti, podizati svijest o važnosti redovitoga bavljenja tjelesnim aktivnostima te razvijati svijest o ulozi sportskog života u službi društva.

Nakon hoda-nja Zlatarom, radionice o sportu

Hrvatski olimpijski dan obilježili su i niži razredi

PSIHOLOGINJA U NAŠOJ ŠKOLI GOVORI ZA ISKRICE O VAŽNOSTI SPORTA ZA PSIHOLOŠKI RAZVOJ DJETETA

Bavljenje sportom donosi bolje rezultate u školi

Sportaši su bolji učenici zbog pozitivnih efekata bavljenja sportom na razmišljanje, koncentraciju, sposobnost zapažanja i zaključivanja, ali i zbog boljeg fizičkog stanja. Baveći se sportom djeca se oslobođaju i nagomilanog stresa, ističe gđa Katari na Biondić

Novinari Iskrice razgovaraju s gđom psihologinjom

Razgovarali

Josip

Pribolšan,
8.c

Ines
Šuka,
8.c

Zašto je sport važan za psihološki razvoj djeteta?

Bavljenje sportom već od najranije dobi kod djeteta ima brojne pozitivne učinke. Stvaraju se zdrave životne navike, kroz tjelesnu i zdravstvenu aktivnost dijete svelada i uči određene vještine te sport utječe na njegovo zdravlje i otpornost. Sport

ima pozitivan učinak na razvoj osobnosti – djeca koja se od malena bave nekom sportskom aktivnošću, već u ranoj životnoj dobi razvijaju radne navike i samodisciplinu. Sport ima pozitivnu ulogu i u emocionalnom razvoju djece jer olakšava i proces socijalizacije.

Koliko bi se dnevno trebalo baviti sportom?

Znanstvena istraživanja pokazuju da je djeci mlađe školske dobi potrebno tri sata tjelovježbe na dan (ali ne u komadu). Prije nego što krenu u školu, nesvesnom aktivnošću, kroz igru, djeca ostvare potrebnu količinu dnevne aktivnosti, ali kad krenu u školu, minimalno 50 posto njihove aktivnosti se smanjuje. Učenicima srednje školske dobi potrebno je dva sata tjelesne aktivnosti dnevno, a učenicima starije školske dobi jedan sat vježbanja dnevno. Dakle, to su potrebe koje bi trebalo osigurati zbog biološke potrebe za kretanjem, normalnog funkcioniranja organizma i, konačno, zdravlja djece i mladeži. Važno je napomenuti kako djeca koja se bave redno

vitom tjelovježbom lakše podnose teške i stresne situacije jer kod njih dolazi do manjih promjena u razini kortizola (hormona stresa) u odnosu na djecu koja vježbaju povremeno ili uopće ne. Stručnjaci za djecu preporučuju barem 60 minuta fizičke aktivnosti na dan, za optimalan rast i razvoj.

Bavite li se Vi nekim sportom?

Redovito vježbam, a trenutačno se bavim pilatesom. Osim toga, u slobodno vrijeme volim igrati badminton.

Kakve kvalitete ličnosti sport razvija kod učenika?

Sport pozitivno utječe na kompletan fizički, psihološki i socijalni razvoj djece. Djeca koja se bave sportom uče i kako se lakše i bolje nositi s pritiscima i stresom, a osim toga sport potiče ponašanja koja su povezana sa zdravljem – na primjer navike pravilne ishrane i redovita vježbanja. Također, smanjuje vjerojatnost formiranja nezdravih navika kao što je pušenje, konzumiranje alkohola i droge. Uključivanje u organiziranu sportsku aktivnost koja je primjerena dobi može izrazito povoljno utjecati na razvoj mlade osobe i usaditi joj neke vrijedne kvalitete kao što su odgovornost, upornost, sposobnost za timski rad i dr.

Za sportsku aktivnost dokazano je kako:

- poboljšava koncentraciju i učenje
- oplemenjuje ličnost – djeca koja su u sustavu organizirane tjelesne aktivnosti manje su skloni nervozni, potištenosti, napetosti i stresu.

Baveći se sportom mladi razvijaju kreativnost, samopoštovanje i razvijaju orientaciju prema cilju. Ako sudjeluju u timskom sportu, mladi u svom timu uče o suradnji, priateljstvu, timskom radu. Uče da uspjeh tima ovisi o njihovu angažmanu ne samo u napadu nego i u obrani; o disciplini u igri i spremnosti da žrtvuju svoje individualne ciljeve. I ne manje bitno – igranje u timu daje mogućnost razvijanja sposobnosti potrebnih za vođenje tima. Kroz pobjede i poraze u sportu djeca uče da život donosi uspone i padove, ali da dodatnim zalaganjem mogu utjecati na konačni ishod. Otkrivaju i da svakodnevna odricanja ne moraju donositi trenutačne rezultate, nego su dio dugoročnog procesa koji će jednog dana donijeti uspjeh. Uče da naporan rad može biti zabavan. To saznanje može im biti od pomoći kada jednog dana budu birali svoje zanimanje.

Koji je Vama najdraži sport?

Volim gledati nogomet i rukomet.

Kakvi su sportaši učenici? Recite što ste primijetili u Vašemu radu?

Podatci pokazuju da bavljenje sportom donosi bolji uspjeh u školi, zbog svih pozitivnih efekata na razmišljanje, koncentraciju, sposobnost zapažanja i zaključivanja, ali i zbog boljeg fizičkog stanja. Baveći se sportom djeca se oslobođaju i nagomilanog stresa. Djeca su danas više nego ikad pod raznim

pritiscima – kako u školi, tako i u obitelji, ali i od strane svojih vršnjaka. Tijekom treninga oslobađa se nagomilana napetost, a um razbistruje.

Jeste li primijetili da učenici sportaši koji imaju razvijene sportske navike u školi pokazuju bolje rezultate?

Fizički napor pozitivno utječe na dječju koncentraciju, a redovito treniranje na njihovu disciplinu i sposobnost raspolažanja vremenom. Zato i nije čudno da djeca sportaši često poštju bolji uspjeh u školi od vršnjaka koji nemaju tako bogato organizirano slobodno vrijeme.

se bave sportom. I imamo vrlo visoke postignute rezultate.

U kojoj mjeri štetne navike utječu na bavljenje sportom?

Alkohol, pušenje i druga sredstva ovisnosti nikako ne idu zajedno sa sportom zbog svih svojih štetnih učinaka.

Jeste li primijetili da toga (pušenje, alkohol) ima manje ili više kod učenika koji se aktivno bave sportom u odnosu na učenike koji se ne bave sportom u našoj školi?

Rezultati dosadašnjih istraživanja pokazuju da pojedinci koji se organizirano i uspješno bave sportom percipiraju sebe dobro prihvaćenim među vršnjacima. Visoko samopoštovanje i usvojene moralne vrijednosti glavni su čimbenici otpornosti na sve neprihvatljive oblike ponašanja. Rezultati većine dosadašnjih istraživanja u psihologiji sporta ukazuju na to da su sportaši, neovisno o vrsti sporta, emocionalno stabilniji od nesportaša. Na temelju takvih istraživanja postoji opravdano razmišljanje da će osobe koje se bave sportom biti odlučnije u odbacivanju bilo kojeg negativnog oblika ovisnosti.

Jesu li učenici koji se bave sportom popularniji od ostalih?

Koliko sam dosada mogla primijetiti, nisu popularniji u odnosu na druge učenike. Popularnost je nešto što se stječe na različite načine i neprestano se mijenjaju trendovi u tome što je trenutačno popularno. Mislim da nikakav ekstremni oblik popularnosti nije dobar. U našoj školi radimo na tome da se svi međusobno uvažavamo i cijenimo jedni druge bez obzira na to čime se bavili i koliko u nečem uspješni bili. Uspjeh nije samo baviti se sportom.

Jeste li primijetili da se netko bavi sportom samo radi toga da bude popularan u našoj školi?

Nisam primijetila.

Školska psihologinja voli gledati nogomet i rukomet, a bavi se pilatesom i igra badminton

Može se dogoditi da učenici sportaši zapuste učenje zbog intenzivnih treninga ili se zbog sudjelovanja u važnim natjecanjima nadu pod velikim pritiskom. S takvim bih učenikom razgovarala kako bolje organizirati vrijeme, a ako je riječ o važnim natjecanjima, škola bi svakako izasla ususret takvom učeniku.

Što napraviti s onim učenicima koji se ne bave nikakvim sportom i nikakvom fizičkom aktivnošću?

Bavljenje bilo kakvim sportom ima pozitivne učinke na cjelokupan ljudski organizam. Treba mnogo razgovarati i poticati na sve dobrobiti koju fizička aktivnost pruža.

Što ste primijetili — kakvo je vladanje učenika koji se intenzivno bave sportom?

Fizička aktivnost smanjuje stres te poboljšava raspoloženje zbog čega se djeca vrlo vjerojatno bolje ponašaju tijekom nastave.

Jesu li roditelji krivi ako se dijete ne bavi nikakvim sportom?

Većina roditelja ne potiče djecu na bavljenje sportom jer se ni sami ne bave nikakvom sportskom aktivnošću ili im ne mogu osigurati organizirano bavljenje sportom. Za dijete koje se bavi sportom potpora okoline vrlo je važna. Koliko će ono biti ustrajno u svom bavljenju sportom, vrlo često ovisi o tome koliko su roditelji spremni uložiti svojega vremena u sportsku aktivnost djeteta. Vožnja na trening ili utakmicu, briga o prehrani i pranje dresova samo su neki od poslova koji postaju roditeljska dužnost. Za napredak djeteta isto tako važna je i dobra komunikacija između roditelja i sportskih trenera. Pritom je vrlo važno da roditelji znaju do koje se granice smiju upletati u posao trenera. Česta je roditeljska pogreška i prekomjerna briga za djetetov sportski uspjeh što može jako opterećivati dijete i uzrokovati dalekosežne posljedice. Za dijete je najvažnije da se na sportskoj aktivnosti dobro zabavlja i druži s vršnjacima. Postavljanje nerealno visokih ciljeva pred njega može izazvati gubitak vjere u sebe te trajno poremetiti odnos između roditelja i djeteta.

Kakva može biti uloga škole u podržavanju učenika da se bavi sportom? U kojoj mjeri naša škola podržava učenike?

Sama nastava tjelesne i zdravstvene kulture nedostatna je da bi se djeca "inficirala" – stekla naviku i svakodnevno bavila sportom. Prema Eurobarometar anketi u Europskoj uniji sportom se bavi 50-70 posto djece i mladeži. U Francuskoj je 71 posto djece nositelj nekakvih odličja ili nagrada za sportske aktivnosti kroz školske sportske klubove ili udruge za natjecanja. U Zagrebačkoj županiji sportom se bavi 15 posto djece, a u ostalim županijama 2-10 posto. Mislim da naša škola u skladu sa svojim mogućnostima podržava učenike koji

PROFESOR TZK U NAŠOJ ŠKOLI ISTIČE KAKO JE PROBLEM ŠTO NEKIM UČENICIMA I DVA SATA TZK IZGLEDA PREVIŠE

Mladi danas premalo vremena posvećuju sportu

Cilj je TZK stvoriti naviku bavljenja aktivnostima i usvojiti određena motorička znanja, kaže prof. Škrlec

Razgovarali
Josip Pribolšan,
8.c

Jan Stjepan Dominić
8.b

**Je li sport
jako važan za
razvoj djeteta?**

Naravno. Sport je izuzetno važan za razvoj djeteta.

Bavljenje tjelesnom aktivnošću potiče pravilan rast i razvoj, podiže razinu motoričkih i funkcionalnih sposobnosti, smanjuje količinu potkožnog masnog tkiva, povećava mišićnu masu...

Koliko bi vremena mladi trebali posvećivati sportu?

Mladi pre malo vremena posvećuju sportu. U današnje vrijeme informatizacije i razvitka tehnologije većina mladih slobodno vrijeme uglavnom provodi na kompjutorima (od igrica, društvenih mreža, interneta...), ispred televizijskih ekrana ili mobitela. To je pasivno korištenje vremena uglavnom u sjedećem položaju, dok vrlo rijetko mladi imaju naviku vožnje biciklom, trčanja, plivanja, hodanja ili slične aktivnosti. Minimalno je barem pola sata aktivnosti na dan.

Kojim se Vi sportom bavite?

Bavio sam se ili se još bavim mnogim sportovima: tenis, košarka, nogomet, odbojka, rukomet, atletika, gimnastika, plivanje, snowboard, skijanje, windsurf, kitesurf, paragliding, biciklizam, badminton, karate, judo, hrvanje... Možda bih prije nabrojio one kojim se nisam bavi.

Koji Vam je najdraži sport?

Nemam službene rang-liste, najdraži sport mi je sport općenito!

Je li dovoljno da se učenici bave sportom samo na satu TZK?

Dva školska sata tjedno, 90 minuta u

sedam dana?! Nadam se da svi znamo kako je to pre malo. Cilj je TZK stvoriti naviku bavljenja aktivnostima, usvojiti određena motorička znanja i razviti sposobnosti – osobine. Problem je u činjenici što nekim učenicima i dva sata TZK tjedno izgleda previše.

Koji je Vaš idol?

Kad spomenete idola, svi pomisle na poznatu, uspješnu "veliku" osobu. Mislim da su idoli među nama, "malim" ljudima – vaši roditelji, učitelji, susjedi, prijatelji... Postoji i jedna izreka koja mi se sviđa: "Nemoj koračati utabanim stazama, kreni u nepoznato i utri svoj put!"

Je li srce sportaša veće od srca nesportaša?

Da, srce sportaša je veće, naročito kod sportaša koji se bave aerobnim sportovima (trčanje maratona, plivanje, trčanje na skijama, biciklizam...). Svi znate kako izgledaju bodybuilderi (Schwarzenegger). Oni vježbaju utezima i izgrađuju mišiće. Srce je također mišić koji se može vježbom ojačati i povećati svoj volumen.

Nabrojite neke glavne mišiće koji se razvijaju kad se bavimo sportom!

Gosp. Škrlec bavio se sa više od 20-ak različitim sportova

Najpoznatiji mišići koje vidite su biceps, triceps (ruke), kvadriceps (noge), deltoideus (ramena), latissimus (leđa), trbušni mišići... Ne vidite ga, a sportom razvijate i srčani mišić.

Jesu li pluća i bubrezi jako važni za sport?

Pluća i bubrezi važni su za sport, ali je i sport važan za pluća i bubrege! Posebno je ta povezanost izražena kod aerobnih sportova (vidi prethodni odgovor). U principu, za bavljenje sportom važni su svi organi koji djeluju poput cijeline. A kaže se da je lanac toliko čvrst koliko je snažna najslabija karika. Isto se može reći za ljudsko tijelo kao sustav organa, odnosno organsku cijelinu.

Kolika je alveolarna ventilacija pri normalnom disanju?

Alveolarna ventilacija je, mislim, 350 ml zraka po udisaju. A sad nagradno pitanje za svakog tko u ruci drži Iskrice: jeste li dobili neku važnu informaciju iz ovog odgovora i znate li uopće o čemu je riječ. Za potvrđne odgovore nagrada je sladoled.

Mogu li problemi dišnog sustava utjecati na bavljenje sportom?

Izvjesni problemi dišnog sustava mogu biti ograničenje za bavljenje sportom, ali se i određeni problemi mogu ublažiti odnosno popraviti tjelesnim aktivnostima. Kod bilo kakvih zdravstvenih problema (pluća, srce, bubrezi...) preporučljivo se je posavjetovati s liječnikom prije samog provođenja aktivnosti.

Koliko se kalorija otprikljike može izgubiti jednim treniranjem?

To je vrlo neodređeno pitanje. Trening može biti lagan ili intenzivan, većeg ili manjeg ekstenziteta, važno je koliko je mišića uključeno u rad, zatim tjelesna težina i metabolizam...

Recite nam nešto o prehrani sportaša!

Prehrana je izuzetno važna kod vrhunskih sportaša, dok kod rekreativaca nema

Pogodite tko je najdulje izdržao stajati na rukama? Naši novinari Josip (u zelenoj majici), Jan (u plavoj) ili prof. Škrlec?

tako velikog utjecaja. Općenito je potrebitno konzumirati više voća i povrća, žitarica, bolja je kuhanja hrana od pečene, više ugljikohidrata i bjelančevina, a manje masti.

Nije dobro jesti neposredno pred bavljenje aktivnostima, piti tekućinu za dugotrajnih aktivnosti (negazirana i slatka pića).

Mogu li sport i alkohol zajedno?

Sport i alkohol nikako ne mogu zajedno. Naročito dugoročno. Mislim da alkohol može zajedno samo s problemima u obitelji i prometu, bolešću, uništavanjem organizma. Zasigurno alkohol ne povezujem ni s čim dobrim i pozitivnim. Iako, nažalost, gledamo reklame za pivo u poluvremenu svake utakmice.

Kako cigarete štete sportašu?

Uz alkohol, cigarete su najveći neprijatelj sporta. Imaju izuzetno negativan utjecaj na zdravlje i kapacitet pluća, zakrećenje krvnih žila, negativan utjecaj na živčani sustav. Gotovo da nema aerobnih sportaša – maratonaca, biciklista, plivača pušača. Također nam je svima poznato da pušenje povećava rizik od raka pluća.

Koliko mogu trajati oporavci kod ozljeda nekih mišića?

Ozljede mišića mogu biti različitog stupnja. Može biti oštećen samo mali dio mišića odnosno mišićno vlakno, veći dio ili cijeli mišić. Moguće je istegnuće, napuknuće ili puknuće mišića. Mlađe osobe se brže oporavljaju. Teško je govoriti o vremenu oporavka kad na to utječe niz nabrojanih faktora. Važnije je za-

Nažalost, u životu, pa tako i u sportu, ozljede su uobičajena pojava. Imao sam dva prijeloma noge, iščašenje lakta, ozljede ligamenata ramena i koljena, prijelom prsta...

pamtitи kako se pravilnim zagrijavanjem i istezanjem mišića prije i poslije napora može znatno smanjiti mogućnost ozljede mišića.

Je li važno da se čovjek u ranoj dobi počne baviti sportom?

Svaka ljudska osobina najlakše se i najbrže razvija u određenoj dobi. Za većinu karakteristika to je razdoblje života dje-

tinjstvo. Iako većina vrhunskih profesionalnih sportaša treningom počinje u dobi od pet, šest godina, za rekreacijsko treniranje bilo kojeg sporta nikad nije kasno. Ovisno o interesu i duhu, pojedinci se mogu uključivati u nove sportove neovisno o dobi, te jednako predano i uspješno sudjelovati u rekreativnim natjecanjima. Nikad nije prerano niti prekasno, ali kako se kaže: "drvo se savija dok je mlado". Moj savjet: počnite već danas!

Ima li obitelj osobitu ulogu u usmjerenju djeteta u bavljenju sportom?

Vi djeca odrastate u svojim obiteljima. Imate uzore i prihvataće modele ponasanja od svojih najbližih s kojima ste u svakodnevnom kontaktu. Tako se često događa da djeca glazbenika postaju glazbenici jer su im koncerti normalno okruženje. Ako vas roditelji od malena vode na sportske terene, veća je mogućnost da tamо i ostanete. Iako, naravno, svako pravilo ima izuzetaka.

Jeste li ikad pali s motora?

Sportskim rječnikom rezultat je 2 : 1. (Samo) dvaput sam pao s motora, a jednom je motor pao na mene.

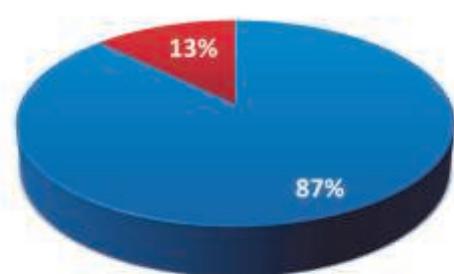
ISTRAŽIVANJE NOVINARSKE SKUPINE NAŠE ŠKOLE O SPORTSKIM AKTIVNOSTIMA UČENIKA

Čak 87 posto učenika bavi se nekim sportom

Anketa je provedena među učenicima od trećeg do osmog razreda, a 277 ispunilo ih je anketni upitnik

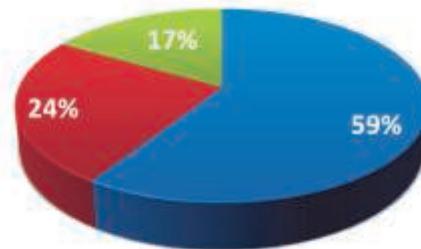
Baviš li se sportom?

■ da ■ ne

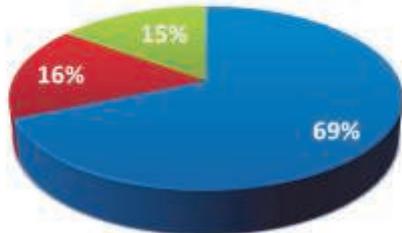
Najviše voliš...

■ sport u krugu prijatelja
■ sport u klubu
■ samostalno vježbati

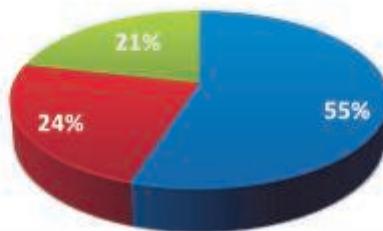
Koliko se često baviš sportom?

■ više puta tjedno
■ jednom dnevno
■ jednom tjedno

Gdje se najčešće baviš sportom?

■ u prirodi
■ kod kuće
■ u dvorani

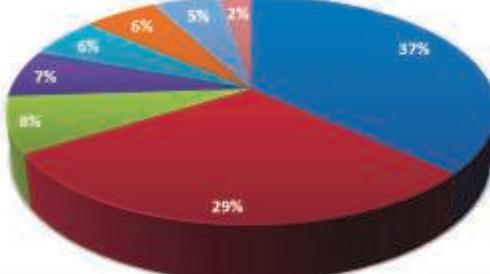
Zašto se baviš sportom?

■ zbog zdravog načina života
■ zbog druženja s prijateljima
■ iz dosade

Sport kojim se najviše baviš...

■ bicikлизам
■ ples i folklor
■ tenis
■ nogomet
■ borilačke vještine
■ skijanje

Budući da je cijeli broj Iskrice posvećen sportu i zdravom životu, željeli smo, kao članovi Novinarske skupine naše škole, napraviti jedno malo istraživanje o navikama učenika Osnovne škole Ante Kovačića o sportu. Naša voditeljica gđa Veronika Podobnik Stipanec rekla nam je da je anketna najčešće korištena tehnika u istraživanjima i da je toliko popularna te se koristi u čak 90 posto društvenih istraživanja.

Šest zatvorenih pitanja

Sastavili smo upitnik od šest pitanja i ponudili nekoliko odgovora. Vrsta pitanja u anketnom upitniku u kojem ispitanik treba zaokružiti već ponuđeno pitanje zovu se zatvorena pitanja. Kao uzorak uzeli smo sve učenike od trećeg do osmog razreda, uključujući i područne škole. Ukupno se odazvalo 277 učenika. Provođenje ankete i obrada rezultata trajali su nešto više od mjesec dana.

Ohrabrujući je podatak da se čak 87 posto anketiranih učenika bavi nekim sportom. Više od 50 posto bavi se sportom zbog zdravog načina života, što znači da kod naših učenika postoji razvijena svijest o važnosti bavljenja sportom, no taj bi postotak trebao biti veći.

Ima mjesta za klubove

Gotovo 60 posto učenika najviše se voli baviti sportom u krugu prijatelja, što znači da ima mjesta i potrebe da sportski klubovi propagiraju u budućnosti više svoj rad. Čak 69 posto učenika bavi se sportom više puta na tjedan, a 16 posto trenira neki sport jedanput na dan. Na pitanje gdje se najčešće bave sportom, većina je učenika odgovorila — u prirodi (55%). Anketa je pokazala da se naši učenici bave biciklizmom, nogometom, odbojkom, plesom i folklorom, borilačkim vještinama, košarkom tenisom i skijanjem.

Anketu proveli

Ana Lara Burnać, 5.b

Marcela Kurečić, 5.b

Leona Miškic, 5.b

Borna Mezak, 5.b

Emanuel Josip Šarkanj, 5.b

Grafikone izradio

Ernest Špiljak

PRENOSIMO

U borbi protiv ovisnosti ne smijemo nikad posustati

**Priredio
Mihael
Grzelja, 8.b**

Dana 11. prosinca 2012. u OŠ Ante Kovačića Zlatar održane su prezentacije u povodu Dana prevencije razvoja ovisnosti među mladima. Govorilo se o zakonima, kako se policija bori protiv maloljetničkih ovisnosti te koje su kazne i posljedice. Stručnjaci su učenicima dali mnoge korisne savjete kako izbjegći nepoželjne situacije i kako sprječiti razvoj ovisnosti među mladima. U provedbi Nacionalne strategije suzbijanja zlouporabe droga za 2006. — 2012. treba osobitu pozornost posvećivati razvijanju sustava prevencije ovisnosti među djecom i mladima, pri čemu važnu ulogu imaju programi primarne prevencije usmjereni na opću populaciju djece i mladih, njihove obitelji, nastavnike, učitelje, odgojitelje i ostale relevantne subjekte. Uz takve programe nužno je usmjeriti se i na rano identificiranje rizične skupine djece i mladih za koje je potrebno razvijati posebne zaštitne preventivne programe, kao i na unaprjeđenje mjera sekundarne prevencije, odnosno ranog otkrivanja konzumenata droga, kako bi se sprječilo da eksperimentiranje s drogama preraste u ovisnost. Medicinski institut predložio je 1994. novu klasifikaciju prevencije na univerzalnu, selektivnu i indiciranu, koja zamjenjuje prijašnji koncept primarne, sekundarne i tercijarne prevencije. Glavni je princip IOM klasifikacije usredotočiti se na skupine prema pretpostavci rizika za zlouporabu droga, jer se na navedenoj podjeli zasniva i spektar intervencija. Razlika između univerzalne-selektivne-indicirane prevencije je razina "filtra" koji se primjenjuju za pripisivanje rizika. Za univerzalnu prevenciju filter ne postoji (svi su shvaćeni kao jednak – nizak rizik). Za selektivnu prevenciju filtri su socijalni i demografski pokazatelji povezani uglavnom s grupama: marginalizirane etničke manjine, mladi u depriviranim okruženjima, mladi prijestupnici, rizične obitelji, dakle prilično "sirov" filter. Za indiciranu prevenciju, pak, rizični pojedinci trebaju imati "dijagnozu", dakle rizično stanje, primjerice poremećaj pažnje/hiperaktivni poremećaj (ADHD), koje visoko korelira s kasnjom pojavom ovisnosti. Navedenu klasifikaciju prihvatio je i Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama te ostale europske institucije koje djeluju na području prevencije ovisnosti. Međutim, bez obzira na navedene podjele i stupnjeve rizika, treba kontinuirano raditi na edukaciji cijele populacije o štetnosti i utjecaju droga te socijalno-zdravstvenim posljedicama zlouporabe droga u društvu, ali usporedno razvijati i mјere za smanjenje ponude droga, odnosno raditi na smanjenju dostupnosti droga, suzbijanju kriminaliteta vezanog za zlouporabu droga te razvijanju učinkovite kaznene politike. S obzirom na mnogobrojne čimbenike koji utječu na konzumiranje droga i pojavu ovisnosti kod mladih, programi prevencije ovisnosti i rada s djecom i mladima trebaju biti usmjereni u pravcima koji će razvijati svestranije njihove interese, kreativnost i sposobnosti te im stvoriti mogućnost da se razviju u osobu koja će uspješno obnašati sve svoje životne uloge. Također, iznimne napore potrebno je uložiti u rano otkrivanje rizičnih skupina djece i mladih te onih koji potječu iz rizičnog obiteljskog i socijalnog okruženja ili pak onih koji pokazuju poremećaje u ponašanju i započeli su s konzumiranjem sredstava ovisnosti, a kako bi se sprječila daljnja zlouporaba tih sredstava i pojava ovisnosti. Preventivni programi u obiteljskom okružju trebaju poboljšati obiteljsko povezivanje i odnose uključujući roditeljske vještine, praksu za razvoj komunikacije i nametanje obiteljske politike za nekoristenje supstanci. Ukratko, usredotočenje na obiteljske intervencije za opću populaciju mogu pozitivno promijeniti specifično obiteljsko ponašanje koje može smanjiti kasniji rizik od konzumiranja droga.

Izvor: http://www.uredzadroge.hr/upload/File/Dokumenti/Nacionalni%20program%20prevencije%20ovisnosti/Nacionalni_program_prevencije_ovisnosti_s_koricom.pdf (20.12.2012.).

NAŠU ŠKOLU POSJETILI SU 4. PROSINCA PARAOLIMPIJCI IVAN VUGRINEC I NIKOLA BRLENIĆ

Ne okrećimo ledja invalidima!

Poznati hrvatski paraolimpijci pripremili su za učenike naše škole različite igre kako bismo spoznali kako je to biti invalid: od hodanja s povezom na očima do igranja stolnog tenisa - ali sjedeći na stolcu

Razgovarao Hrvoje Stažnik, 6.a Našu školu posjetili su 4. prosinca paraolimpijci. S osmijehom na licu dočekali su ih djelatnici i učenici naše škole. Nisu odgovravali i odmah su se bacili na posao. Pedagoginja gđa Vlatka Prpić pozvala je dva razreda u dvoranu. U dvorani su nas čekali paraolimpijci gosp. Ivan Vugrinec i gosp. Nikola Brlenić te smo otkrili da se bave stolnim tenisom. Za nas su pripremili različite igre kako bismo mogli spoznati kako je biti invalid. Podijelili smo se u tri skupine. Prva skupina vodila je svoje parove s povezom na očima te smo u toj igri saznali kako je biti slijep. U drugoj skupini hodali smo sa štakama. Najzanimljivija je bila treća skupina u kojoj smo igrali stolni tenis protiv paraolimpijaca sjedeći na stolcu. Nitko ih nije uspio pobijediti, ali smo saznali kako je teško igrati stolni tenis u kolicima. Skupine su se redom izmjenjivale, a kada je zazvonilo zvono, svi smo se vratili u svoje klupe. S početkom drugog sata u dvorani su ponovno došla dva razreda i prošla sve igre. S obzirom na to da naša škola ima mnogo učenika, nisu svi razredi uspjeli doći na red. Ti razredi pogledali su kratak film o paraolimpizmu. Unatoč zgusnutom programu obavili smo i intervju.

Možete se predstaviti i reći imate li možda koji nadimak?

I. V.: Ja sam Ivan Vugrinec, a nadimak Vugi dobio sam po prezimenu.

N. B.: Moje je ime Nikola Brlenić, a nadimak Brla dobio sam po prezimenu.

Možete nas ukratko upoznati s nastankom vaše invalidnosti?

I. V.: Ja sam stradao u ratu prije 21 godinu, sudjelovao sam u 32 ratne operacije, više puta sam ranjen i proveo sam 500 dana u bolnici, a nakon toga se nisam prepustio alkoholu, nego sam krenuo u sport.

N. B.: Imao sam prometnu nezgodu 2001. godine.

Što vas je privuklo stolnom tenisu?

I. V.: Stolni tenis bio je za mene karta u svijet, a pozvao me prijatelj Zoran Križanac koji je već aktivno igrao za reprezentaciju i s malo treniranja dolazili su rezultati.

N. B.: Povukli su me prijatelji. Da nije bilo njih, nikad ne bih igrao stolni tenis.

Koliko se dugo bavite stolnim tenisom?

I. V.: Bavim se stolnim tenisom devet godina, a isto toliko sam član reprezentacije.

N. B.: Sedam godina.

Koliko su česti vaši treninzi, trenirate li svaki dan ili ne?

I. V.: Treninzi ovise o situaciji odnosno o natjecanju koje slijedi.

N. B.: Prije državnog natjecanja treniramo pet puta na tjedan, što naravno uključuje i teretanu.

Što Vam predstavlja stolni tenis?

I. V.: Kao što sam već prije rekao, stolni tenis bio je za mene karta u svijet jer igrajući upoznajem nove krajeve i prijatelje.

N. B.: Stolni tenis pomaže mi mnogo zdravlju.

Kako na to gleda vaša okolina?

I. V.: Od obitelji i prijatelja imam veliku podršku i oni su ponosni jer nije jednostavno toliko putovati.

N. B.: Moj je obitelji draga da se bavim stolnim tenisom i svi to prihvaćaju.

Koji su Vaši uspjesi u stolnom tenisu?

I. V.: Bio sam prvak Hrvatske sedam puta, dva puta apsolutni prvak odnosno prvak u svim kategorijama, bio sam sudionik tri svjetska i četiri europska prvenstva te imam 20. mjesto na svjetskoj rang listi.

N. B.: Sedam godina zaredom sam državni prvak, a najveći uspjeh bilo mi je plasiranje na svjetsko prvenstvo koje se 2010. održalo u Južnoj Koreji.

Učenici su hodali na štakama kako bi spoznali kako je to invalidima svaki dan

Dizanje — samo pomoću ruku

Koliko ste zemalja u svijetu posjetili? Koje su Vam bile najzanimljivije?

I. V.: Svaka zemlja i svaki turnir posebni su na svoj način, a izdvojio bih države Jordan i Argentinu, a gradovi koji su mi se posebno svidjeli su Cape Town, Las Vegas, Liverpool i Petra.

N. B.: Posjetio sam sve susjedne zemlje, a najzanimljivija mi je, naravno, bila Južna Koreja.

S obzirom na vašu invalidnost jesu li putovanja za Vas komplikirana?

I. V.: Teže je putovati, ali čovjek se navikne. Moram priznati da ja mogu napraviti nekoliko koraka, a sport kojim se bavim radim u kolicima.

N. B.: Ako su odredišta dalja, putovanja su teža.

Ima li u Hrvatskoj mnogo invalida koji se bave stolnim tenisom?

I. V.: Na državnom prvenstvu ima otprilike četrdeset sudionika, a kad sam ja počeo trenirati, bilo nas je osam.

N. B.: Svake godine ima sve više invalida koji se bave stolnim tenisom.

Kakav je osjećaj kad igrate stolni tenis protiv osoba koje nisu invalidi?

I. V.: Mi smo mnogo trenirali i naš tenis izgleda malo čudno jer igramo uza stol i znamo biti vrlo neugodni protivnici za zdrave osobe.

N. B.: Obožavam igrati stolni tenis protiv osoba koje nisu invalidi jer se na kraju uvijek nasmijem kad ih pobijedim.

Kojim se još sportovima bave invalidi u Hrvatskoj? Primjerice, recite za osobe bez ruke, gluhe ili slijepe osobe.

I. V.: Invalidi se u Hrvatskoj bave svim sportovima kojima se bave i zdrave osobe, ali uz neka pomagala.

N. B.: U Hrvatskoj se invalidi bave gotovo svim sportovima kao i zdrave osobe.

Što znači bavljenje sportom za unapređenje života invalida?

I. V.: Sport nam pomaže da budemo fizički i psihički jači.

N. B.: Svi, ne samo invalidi, trebali bi se baviti sportom jer sport ojačava imunitet.

Kako se ljudi ponašaju prema invalidima koji se bave sportom?

I. V.: Ljudi su to počeli sve više vrjednovati, a invalidi su tu da pokažu da su i oni normalne osobe — samo se kreću uz pomoć nekakvih pomagala.

N. B.: Neki ljudi nas podržavaju, a neki ne.

Imate li kakav hobi koji nema veze sa sportom?

I. V.: Počeo sam izrađivati unikatne kutijice i bavim se ribolovom.

N. B.: Hobi mi je Facebook.

Što želite postići ovim projektom, mislim na posjećivanje škola?

I. V.: Želimo upoznati djecu s invalidima i dokazati im da su svi ljudi različiti.

N. B.: Želimo prezentirati djeci da smo mi svi kao obični ljudi.

Imate li koju poruku za učenike?

I. V.: Djeca trebaju prihvati invalidе i ne im okretati leđa na ulici, nego ih pitati trebaju li pomoći. Onda će se invalid osjećati kao svaki drugi čovjek.

N. B.: Poručio bih djeci da se uključe u nekakav sport jer će im to mnogo značiti nakon školovanja.

Paraolimpijac Nikola Brlenić u razgovoru s urednikom Iskrice

Gđa Nada Kovač s učenicima 5.c razreda koji su izradili plakat o piramidi zdrave prehrane

U nastavi prirode učili smo o zdravoj prehrani te vrstama hranjivih tvari: bjelančevina, mastima i ugljikohidratima. Hrana je važna jer je izvor energije i različitih tvari koje grade naš organizam. Hrana su sve namirnice koje jedemo kuhanе, pečene ili sirove, no važna je raznolika prehrana kako bismo unijeli sve potrebne tvari važne za rast i razvoj. Zato smo učili i o zadaći hranjivih tvari i namirnicama gdje su one prisutne. U hranjive tvari spadaju UGLJIKOHIDRATI I MASTI, koji su važan izvor energije. Ugljikohidrata ima u žitaricama, krumpiru, grašku, voću i povrću te kruhu i tjestenini. Masti mogu biti biljnog i životinjskog podrijetla, a ima ih u maslacu, margarinu, biljnim uljima. Hranom dobivamo još i BJELANČEVINE, koje sudjeluju u izgradnji i zaštiti tijela, a kod djece su važne za rast i razvoj. Najviše ih ima u različitim vrstama mesa, jajima, mlijeku i mlijecnim prerađevinama, u soji i bobu. Hrana sadrži i MINERALE, VITAMINE I VODU, koji su također potrebni za normalno funkcioniranje organizma. Zato smo na satu prirode učili i o važnosti njihova unosa u organizam. Vitamine najčešće unosimo preko svježeg voća i povrća. Minerali kalcij i fosfor sudjeluju u izgradnji kostiju, a željezo je važno za crvene krvne stanice. Kalcij ima u mlijeku i mlijecnim proizvodima, fosforom je bogata riba, a željeza ima u piću.

cikli. Na satu smo izradili plakate "piramida pravilne prehrane" u kojoj se vidi kolika bi trebala biti zastupljenost pojedine vrste hrane. Tako smo naučili i to da bi u prehrani trebali što manje konzumirati namirnice s vrha "piramide", a to su slatkiši, grickalice, gazirana pića. Uočili smo da je za zdravlje organizma važna pravilna i zdrava prehrana, tjelesna aktivnost (bavljenje nekim sportom) i boravak na svježem zraku.

Piše
Jana
Kudelić, 5.c

SAVJETI LIJEĆNICE MARICE GREDIČAK

Pitali smo doktoricu

Prošećite svaki dan s prijateljem ili prijateljicom i bolje ćete se osjećati, poručuje školska liječnica

Razgovarala Klara Nadine Parlaj, 7.b Je li sport zaista važan u očuvanju zdravlja?

Da, i te kako je važan. Sportom mi jačamo svoje mišiće, zdravlje, duh, tijelo i, kako se kaže: u zdravom tijelu, zdrav duh!

Imate li zdravo tijelo, zdravije ćete se osjećati. Uostalom, kroz sport se i psihički bolje osjećamo, izbacujemo mnoge otrove i time je naše tijelo zdravije.

Od koje bi se dobi učenici trebali baviti sportom?

Bavimo se sportom već od najranije mladosti, bebe gimnastičiraju pomalo, a kao djeca, stalno ste bili u pokretu i to je jedna vrsta sporta. Nije svaki sport organiziranje, svaki pokret je jedna vrsta sporta. Od rane mladosti treba što više boraviti vani, kretati se jer kretanje jača mišiće, a sjedenje i neaktivnost loše djeluju na nas i naše mišiće.

Može li se svatko baviti nekom sportskom aktivnosti?

Svatko, pa i onaj koji je tjelesni invalid, ili ima neke tjelesne mane i nedostatke, ili je u kolicima... Svi se mogu baviti onim što mogu, koriste se rukama ako ne i nogama, a mi zdravi — dapače.

Sara Pentek i Klara Nadine Parlaj s gđom Gredičak

Koliko bi vremena na dan trebalo posvetiti sportskim aktivnostima?

Evo, najmanje što mogu reći je pola sata, izići malo van, prošetati... Kraća je šetnja također tjelesna aktivnost, ako se može dulje — još bolje. Dobro bi se bilo i više puta na dan odmoriti bavljenjem nekom sportskom aktivnošću. Posebno je važno upozoriti učenike na to da se prije domaće zadaće i učenja barem malo odmore uza sport, šetnju, igru na otvorenom...

Što poručujete onima koji se ne bave nikakvim sportom?

Poručujem svima da se bave nekim sportom... Ne mora to biti organizirani sport, individualna ili grupna sportska aktivnost. Prošećite sa svojim prijateljem ili prijateljicom i bolje ćete se osjećati, bit ćete zdraviji i zadovoljniji sobom!

U SKLOPU ZDRAVSTVENOG ODGOJA UČENICI 4.A RAZREDA ZAJEDNIČKI BLAGOVALI SA SVOJOM UČITELJICOM

Obrok u razredu za prste polizati

Tko ne bi odolio pilećoj pljeskavici, restanom krumpiru, integralnom kruhu, zelenoj salati i krastavcima

Piše

Erin

Latin, 4.a

Za učenike 4.a razreda OŠ Ante Kovačića Zlatar ostat će 30. siječnja u posebnom sjećanju. U sklopu programa Zdravstvenog odgoja bio je u razredu upriličen prvi zajednički obrok učenika i njihove učiteljice gđe Ankice Krajnik. Nakon pranja ruku zajedno su postavili stol: najprije podmetaće pa salvete te pribor za jelo. Školska kuharica gđa Brankica Mrkoci donijela je pripremljenu pileću pljeskavici, restani krumpir, integralni kruh, zelenu salatu i kisele krastavce. Poslužene su bile i jabuke i izvorska voda. Učiteljica je pokazala učenicima kako se trebaju ponašati za stolom tijekom blagovanja. Svi su bili vrlo uzbudeni i u slast pojeli zdravi kvalitetni obrok. Nakon jela učenici su pokupili suđe, uredili stol, ali i oprali zube.

Martin Žućko, 4.a:
Zdrava hrana jako je ukusna.

Dora Martinuš, 4.a:
Sviđa mi se naš zajednički objed.

Vilim Kobeščak, 4.a:
Posluživao sam hranom svoje prijatelje.

Lana Orsag, 4.a:
Sve je bilo ukusno, ali i poučno.

I to je sport xd

1

2

3

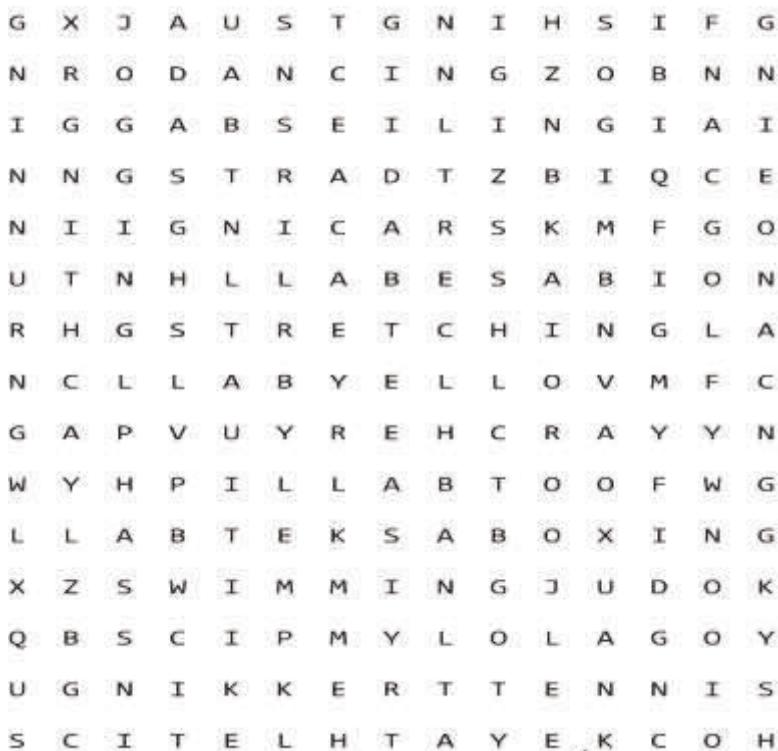
4

Fotokutak
uredio
Marko
Varga, 8.a

5

Sports

ABSEILING, FISHING, SKIING, ARCHERY,
FOOTBALL, STRETCHING, GOLF,
ATHLETICS, SWIMMING, BASEBALL,
GYMNASICS, TENNIS, BASKETBALL,
HOCKEY, TREKKING, BOXING, JOGGING,
VOLLEYBALL, CANOEING, JUDO,
YACHTING, CLIMBING, OLYMPICS,
YOGA, DANCING, RACING,
DARTS, RUNNING

Priredila

Irena Petrovečki, prof.

www.benscoloringpages.com

Jopi, čul buš ti svoje
pokle utakmice! Za-
pamtil buš ti Silviju!

Skinul sam maji-
cu. Koj još tre-
bam napraviti da
mi of da crveni?!

Kad pozute...

ZLATARSKE IZKRIĆE br. 55, rujan 2013.

2012./13.

Gosp. Bandić na rođendanu u Cetinovcu

Zagrebački gradonačelnik gosp. Milan Bandić bio je na rođendanskoj proslavi Tomislava Toverniča u Cetinovcu kraj Zlatara. Kako je došlo do toga susreta? Kod kuće je Tomo više puta rekao kako bi želio upoznati gosp. Bandića pa je njegov otac Ivan na internetu pronašao Bandićev mail i poslao mu poruku u kojoj je napisao kako bi želio da njegov sin upozna prvog čovjeka hrvatske metropole. Zagrebački ih je gradonačelnik primio, prihvatio poziv na rođendan i obećanje izvršio. Gosp. Bandić se zadržao više od sat i pol u društvu slavljenika, njegove obitelji i prijatelja iz škole, uživao u domaćim delicijama i ukusnoj torti. Održao je obećanje te Tomislavu i njegovu bratu Lovri donio Dinamov dres, kopačke, loptu i knjigu o Zagrebu. Tomislav je bio sav izvan sebe od sreće, a gosp. Milan Bandić rekao je kako će u Zlatar doći ponovno, i to sljedeći put sa svojim psom Rudijem.

1.2.3

W E ↔ I

Lösung des Rebus: Name des 28. Mitgliedstaates der EU

**Rebus priredio:
Marijan Posarić, prof.**

Vremeplov
pipremili

Katarina
Grandavec,
8.b

Josip
Perak,
8.c

Mislav
Kovačević.
8.c

PROČITAJTE ŠTO SMO SVE RADILI I GDJE SMO SVE BILI S NAŠIM TRIMA UČITELJICAMA I TETOM KATICOM

Školska godina u PŠ Martinščini

Obilježili smo sve važnije datume — od proslave sv. Martina, dana zaštitnika našega sela do Dana voda

Detalj s božićne priredbe

Snjegović pred školom

Posjet Zoološkom vrtu

Ova je školska godina u Područnoj školi Martinščini počela tradicionalnom sv. misom Zaziv Duha Svetoga. Organizacija rada škole ostala je ista kao i prošle godine, sa tri odjeljenja. Prvi i treći razred, sastavljen u kombiniranom odjelu, vodila je učiteljica gđa Valentina Lebić-Naumovski, drugi učiteljica gđa Dušanka Golik, a četvrti učiteljica gđa Ljiljana Mutak. Naš mali kolektiv cijele je godine ukusno hranila i brinula se o čistoći naše male škole teta Katica Grandavec.

Neki prvi put u kinu

U prvom polugodištu ostvarili smo sve što smo i planirali. Tradicionalno smo, kao i svih prijašnjih godina, obilježili dan sv. Martina. Neki su prvi put posjetili kino u Arena centru u Zagrebu, gdje smo pogledali animirani film "Zvončica i tajna krila". Božićnu priredbu pripremali smo s veseljem i svi smo dobili najljepšu ulogu. Naime, svi smo bili mali anđeli što je raznježilo srca prisutnih. Na zimski smo odmor otišli puni nade za snježnim pahuljama koje bi upotpunile naše veselje odmora.

Integrirani dan u prirodi

U snježnom ozračju vratili smo se u školske klupe. U veljači i ožujku obilježili smo sve što smo i planirali: Valentino, maškare. Posebno nam se sviđao Dan voda koji smo ove godine odradili integriranom nastavom na terenu. Tako smo posjetili bazen našeg lokalnog vodovoda gdje nam je gosp. Josip Hanžek objasnio kako vodovod radi. Uputili smo se malo više u našu Ivančicu gdje smo nastavili nastavom vezanom uz vode u jednoj od kleti. Svi smo uživali u danu provedenom u našem prelijepom kraju.

Obilježili smo i sve ostale važne datume različitim radionicama. U drugom smo polugodištu s našim prijateljima iz PŠ Donje Batine bili na jednodnevnom izletu. Ove godine posjetili smo naš glavni grad Zagreb. Tako smo u sklopu tog upoznavanja posjetili Zračnu luku Zagreb, vozili se uspinjačom na Gornji grad gdje smo razgledali i Muzej grada Zagreba, prošetali Gornjim gradom, vidjeli Kamenita vrata, Kravni most, tržnicu Dolac, Zagrebačku katedralu i naše zadnje odredište tog dana — park Maksimir — u kojem smo posjetili ZOO.

Cijeli doživljaj upotpunilo je i prekrasno vrijeme koje nam je i ove godine išlo na ruku. Za kraj školske godine pripremili smo završnu priredbu kojom smo ponovno razveselili sve prisutne. Zadnji smo dan nastave sv. misom zahvalnicom zahvalili Bogu na još jednoj uspješnoj školskoj godini. (Učenici i učiteljice iz PŠ Martinščine)

Sv. misa za kraj školske godine u kapeli sv. Antuna Padovanskog

S božićne priredbe u Područnoj školi Donjoj Batini

PODRUČNA ŠKOLA DONJA BATINA U LISTOPADU JE PROSLAVILA 100 GODINA RADA

Na Batini 18 veselih učenika

Nakon što smo u veljači maskama otjerali zimu i proslavili Valentinovo, u proljeće smo akcijom "Za čisti grad" očistili naše selo. Školsku godinu završili smo sv. misom u kapeli sv. Antuna Padovanskog

Uz glavnu prometnicu u Donjoj Batini smjestila se stogodišnja ljetopisica, Područna škola Donja Batina. Zgrada ima dvije učionice, kuhinju i blagovaonicu, hodnik i sanitarni čvor. Nekadašnji učiteljski stan prenamijenjen je u spremište.

Naša škola ove godine ima 18 učenika. Prvi razred polazi šest učenika, drugi razred ima pet učenika, u trećem je razredu četvero djece, a četvrti razred napustit će uskoro jedan dječak i dvije djevojčice. U manjoj učionici ove su godine radili učenici 1. i 3. razreda sa svojom učiteljicom gđom Đurđom Kostanjevečki. Drugi i četvrti razred poučava učiteljica gđa Ana Marija Korpar u većoj učionici. S djecom još rade vjeroučiteljica gđa Ivana Lisak te učitelji stranih jezika iz Zlatara.

Godina prepuna događanja

Školska godina 2012./13. bila je prepuna događaja, aktivnosti i uzbudjena. U prvom tjednu rujna jedan dan smo posvetili Međunarodnom olimpijskom danu. U listopadu smo obilježili Dječji tjedan i Dan kruha. Središnji događaj bila je velika proslava stogodišnjice škole u Donjoj Batini 24. listopada 2012.

godine. U studenom smo posjetili Arena Centar i pogledali animirani film "Zvončica i tajna krila". Polugodište smo završili božićnom priredbom.

Proljeće smo dočekali pisanicama i proljetnicama

U veljači smo maskama pokušali otjerati zimu i proslavili Valentinovo. U ožujku nas je posjetio predsjednik Udruge invalida Zlatar s terapijskim psom i upoznao nas sa životom invalida u zajednici.

Proljeće smo dočekali pisanicama i prvim proljetnicama. Akcijom "Za čisti grad" uredili smo školski okoliš. U svibnju smo obilježili Dan obitelji uz prigodne darove majkama i upozorili ih na važnost voda u zavičaju. Tijekom travnja i svibnja pristup školi postao je sigurniji zahvaljujući rampi. Cjelodnevni izlet 21. svibnja 2013. odveo nas je u Zagreb, u zračnu luku, Gornji grad i Maksimir. U lipnju smo obilježili Dan škole u počast Anti Kovačiću. Posljednjeg tjedna nastave pripremili smo završnu priredbu, a zahvalnost Bogu pokazali pred kapelom sv. Antuna Padovanskog. (Učenici i učiteljice iz PŠ Donje Batine)

Brigita, Lorena, Robert, gđa Šušlječ i gđa Krajnik

TROJE NAŠIH UČENIKA I TROJE UČITELJA PREDSTAVLJALO KRAPINSKO-ZAGORSKU ŽUPANIJU NA DANIMA KRUHA

Zlatarska purica na moru

Školski kombi natovarili smo kolačima svih boja i veličina, pečenom puricom s mlincima i — za Starigrad

Piše

Vjerovali ili ne, noću putovati autocestom nije ugodna stvar. Od stalnog drmanja i poskakivanja jedva da oka sklopiš, a kad se probudiš, imaš osjećaj da si sam na svijetu. Jedini vidljivi dio svijeta jesu dva kruga svjetla što ih stvaraju farovi automobila. No kada znaš da putuješ na more, nije teško zažimiriti na tih nekoliko sitnica.

Robert

Sviben, 8.a

ugodna stvar. Od stalnog drmanja i poskakivanja jedva da oka sklopiš, a kad se probudiš, imaš osjećaj da si sam na svijetu. Jedini vidljivi dio svijeta jesu dva kruga svjetla što ih stvaraju farovi automobila. No kada znaš da putuješ na more, nije teško zažimiriti na tih nekoliko sitnica.

kombija iz Osnovne škole Ante Kovačića Zlatar. I troje lažnih purana.

U sitne noćne sate natrpali smo naš školski kombi raznovrsnim kolačima svih boja i veličina, metalnim i keramičkim posuđem, pečenom puricom i mlincima te krenuli iz našeg zelenog Zagorja u kamen i krš velebitskog Primorja. Satima smo putovali kroz mrakom obavije-

nu i mrtvački tihu hrvatsku zemlju opjevanu u mnoštu pjesama. Tek kad se na istoku počelo nadzirati praskozorje, stigli smo u gradić Starigrad, pred Bluesun Hotel Alan u kojem se održavala Državna smotra.

Uza zlatne niti koje je ispredala zora uživali smo u raskošnom doručku, a zatim smo siti i zadovoljni krenuli u dvo-

Purani od papira i kartona

Obilje na našemu štandu

ranu te se bacili na posao. Trebali smo postaviti izložbeni štand s temom svojstvenom samo za naš zavičaj, ali nama to nije bio problem jer je naša tema bio nitko drugi no zagorski puran. Na klupu smo naslagali sve naše kolače i slastice i kruhove, ukrasili ih ručnim radom i starinskim posuđem, a na pano smo iznijeli najvažnije činjenice i zanimljivosti o puranima. No, ipak smo našli vremena za šetnju do morske obale. Zastali smo i na trenutak

Gosti su počeli pristizati. Svi su bili oduševljeni našim štandom, a posebno su im se svidjeli purani izrađeni od papira i kartona koji su čuvali gnijezdo puno jaja.

pogledali u beskrajno plavetnilo Jadra na jednoj strani i surovu veličanstvenost Velebita s druge strane. U minuti šutnje odali smo počast prirodi, a zatim krenuli natrag.

Još je malo vremena preostalo do početka Smotre. Navukli smo zagorske nošnje i stali pred naš ponos od štanda. Nakon fotografiranja i razgovara s posjetiteljima i sami smo krenuli u obilazak ostalih izloženih radova. Bilo je tu svega i svačega. Kruhova od svih vrsta brašna, kolača od svakojakog voća, mesnih jela i raznih pića. Jedi koliko možeš, glasilo je općeprihvaćeno pravilo. Bilo je i plesa i pjesme, sve obavljeno smijehom i šalama. Bilo je učenika i učitelja iz svih dijelova Lijepe Naše: iz Slavonije, Dalmacije, Istre, Like, Posavine ... ali i Srbije te Bosne i Hercegovine. Bilo je to iskustvo koje se može doživjeti samo jednom u životu.

Posjet Paklenici

Nakon jedan sat Smotra je završila, ali ne i naše putovanje u Starigrad. Odšetali smo do trga i sudjelovali na misi uza samu obalu mora. Potom smo namočili noge u bistroj morskoj vodi i uživali na topлом suncu. No, vrhunac je tek slijedio. Posjet Paklenici, nacionalnom parku. I zato navečer, kada smo se oprostili od Starigrada i mora i krenuli u rodni nam Zlatar, nismo bili žalosni. Znali smo da ništa neće izbrisati naše sjećanje na taj dan, na zabavu, smijeh i radost, na Starigrad, more, Velebit, Smotru i na Paklenicu, koja se u naša srca urezala svom snagom svojih oštreljih stijena.

UČENICI NAŠE ŠKOLE I OVE GODINE NA INFOKUPU NA DRŽAVNOJ RAZINI

BITKA S INFORMATIČKIM TE MATEMATIČKIM PROBLEMIMA

Robert Sviben treći, a Lovro Posarić peti na državnom natjecanju

Piše

Robert

Sviben, 8.a

Nastavljući tradiciju, učenici naše škole i ove su godine postigli odlične rezultate na Infokupu, kako se popularno naziva natjecanje iz informatike. Lovro Posarić iz 7.a i Robert Sviben iz 8.a zbog zavidnih su postignuća na županijskom natjecanju i više nego zavrijedili plasman na državno natjecanje.

Natjecanje se održavalo od 17. do 20. ožujka i to ponovno u Primoštenu. Nakon dolaska u predivan hotel Zoru i smještaja u sobe, uslijedila je svečanost otvorenja natjecanja na kojoj su nam organizatori zaželjeli mnogo sreće i još više koncentracije.

Sljedećeg dana došao je red na nas. Nakon posljednjih profesoričnih uputa i riječi ohrabrenja, naoružani samo znanjem i olovkama, upustili smo se u boj s informatičkim i matematičkim problemima. Nakon devedeset minuta, koliko traje pisanje testa, bili smo umorni, ali lagnulo nam je što je sve gotovo. S nestrpljenjem smo čekali rezultate koji su stigli tek navečer. Izgleda da su se višemjesečne pripreme, sati proučavanja informatičke literature i vježbanja s profesoricom višestruko isplatili – ja sam osvojio treće, a Lovro peto mjesto! Probili smo se na sâm informatički vrh Hrvatske, a nedostajala su nam samo dva, odnosno četiri boda do prvog mjesta. No, i ovo je više nego dovoljno! Profesorica Nina cvjetala je od radosti, a i autori zadataka istaknuli su da se rijetko koja škola iz male sredine može pohvaliti tolikim uspjehom i znanjem.

Sljedeća dva dana bila su rezervirana za zabavu i provod. Razgledali smo prelijepi Primošten i obližnji Šibenik, uživali u šetnjama uz more i proslavi našeg dostignuća. (Natjecanje se poklopilo s mojim rođendanom, pa smo imali još jedan razlog više za slavlje.) No, sve što je lijepo, kratko traje, pa je tako stigao zadnji dan. Sretni zbog postignutog uspjeha i sklopjenih priateljstva, oprostili smo se od Primoštena i Infokupa. Barem do sljedeće godine!

Luka Preis i Marko Varga dali su izjavu za RTL

Sigurniji internet za djecu i mlade

Piše
Lovro
Posarić, 7.a

Naša se škola i ove godine uključila u akciju "Sigurniji internet za djecu i mlade 2013." koju već treću godinu zaredom organizira udruga "Suradnici u učenju". Tema ovogodišnje nacionalne kampanje bila su prava i odgovornosti na internetu. Učenici osnovnih i srednjih škola uključili su se u akciju izradom multimedijskih radova (postera, animacija, videozapisa, prezentacija, igara i slično) kojima su svoje vršnjake upozorili na moguće opasnosti na internetu i dali im savjete kako ih izbjegći.

Članovi Informatičke grupe naše škole, predvođeni svojom profesoricom gđom Ninom Posarić, izradili su videozapis o zaštiti autorskih prava. Videouradak autorski potpisuje Marko Varga, učenik 8.a razreda, a svoj su prinos dali svi članovi naše grupe. Na nacionalni je natječaj pristiglo 1016 radova, a najbolji radovi pozvani su na izložbu koja je 29. travnja održana u Agenciji za zaštitu osobnih podataka u Zagrebu. Među pozvanim učenicima našli su se i naši mladi informatičari koji su za svoj rad primili diplome i simbolične nagrade. Tom su prilikom Marko Varga i Luka Preis dali izjave za RTL Televiziju u kojima su iznijeli savjete za vršnjake te primjerima pokazali koja su njihova prava i odgovornosti u internetskom svijetu. Dragocjenim savjetima u izradi ovog uratka pomogla je i učiteljica hrvatskoga jezika gđa Nevenka Šušljk.

Gđa Fuček i Karlo

Odlični fizičar

Nakon provedenog školskog natjecanja iz fizike pozvan sam na županijsko natjecanje koje je održano u Osnovnoj školi Viktora Kovačića u Humu na Sutli. Osvojio sam drugo mjesto i postigao broj bodova kojim sam pozvan na Državno natjecanje iz fizike koje se održavalo u Biogradu na moru. Na državnom natjecanju postigao sam također odličan rezultat i nedostajao mi je samo jedan bod do treće nagrade. Za natjecanje sam se pripremao sa svojom mentoricom gđom Jadrankom Fuček. (Karlo Pavlović, 8.a)

Gđa Fruk i Antonija

Antonija 14. u Hrvatskoj

Piše
Antonija
Latin, 6.a

U Varaždinu je od 8. do 10. svibnja održano 20. državno natjecanje u geografiji. Učenica naše škole Antonija Latin iz 6.a razreda osvojila je 14. mjesto u Hrvatskoj pod mentorstvom gđe Kristine Fruk, prof. To je četvrta godina zaredom da profesorica Fruk vodi učenike na državno natjecanje iz geografije.

DRŽAVNA NATJECANJA**INFORMATIKA (Primošten)****Kategorija:** Osnove informatikeRobert Sviben - **3. mjesto**Lovro Posarić - **5. mjesto****Mentorica:** Nina Posarić**GEOGRAFIJA (Varaždin)****Kategorija:** Šesti razrediAntonija Latin - **14. mjesto****Mentorica:** Kristina Fruk**FIZIKA (Biograd na moru)****Učenik:** Karlo Pavlović - **11. mjesto****Mentorica:** Jadranka Fuček**21. Državna smotra Dani kruha—Dani zahvalnosti za plodove zemlje (Starigrad Paklenica)****"Z puricom nazaj vu Europu"**

Robert Sviben, Lorena Jurec, Brigita Adanić

Mentori: Ankica Krajnik, Nevenka Šušljk, Marijan Posarić**56. GLAZBENE SVEČANOSTI HRVATSKE MLADEŽI**

(Varaždin) - zlatna plaketa

Brigita Adanić, Vedrana Škof, Sandra Štahan, Petra Babić, Ines Šuka, Ljiljana Varga, Paula Božić, Maja Popijač, Patricija Haban, Klara Nadine Parlaj, Sara Pentek, Mihaela Sambolek, Petra Sokolić, Dora Hrustić, Antonija Latin, Paola Klemar, Lana Hubak, Marija Turek, Valentina Počekal, Petra Teški, Jelena Kadoić, Viktorija Adanić, Arijana Kreš, Lucija Katić, Dorotea Bituh

Mentorica: Josipa Hopek**OSTALA POSTIGNUĆA**

PONOSNI SMO...

ŽUPANIJSKA NATJECANJA**VJERONAUK (Lobor)**- osvojeno ekipno **5. mjesto**

Katarina Grandavec, Valentina Plašč, Tamara Ožvald, Maja Bingula

Mentorica: Ivana Lisak**HRVATSKI JEZIK (Petrovsko)****Kategorija:** Osmi razrediRobert Sviben - **2. mjesto****Mentorica:** Nevenka ŠušljkMislav Kovačević - **8. mjesto****Mentorica:** Brankica Matijašec**GEOGRAFIJA (Krapina)****Kategorija:** Peti razrediAndro Klancir - **2. mjesto****Kategorija:** Šesti razrediAntonija Latin - **1. mjesto****Kategorija:** Osmi razrediRobert Sviben - **1. mjesto****Mentorica:** Kristina Fruk**FIZIKA (Hum na Sutli)**Karlo Pavlović - **2. mjesto**Bartol Rod - **7. mjesto****Mentorica:** Jadranka Fuček**KEMIJA (Radoboj)**Bartol Rod - **2. mjesto****Mentorica:** Nada Kovač**TEHNIČKA KULTURA (Pregrada)****Kategorija:** Peti razrediMagdalena Krsnik - **6. mjesto****Kategorija:** Šesti razrediLuka Preis - **7. mjesto****Kategorija:** Sedmi razrediZvonimir Bituh - **4. mjesto****Kategorija:** Osmi razrediMarko Varga - **4. mjesto****Mentorica:** Ankica Žerjavić-Zaić**ODBOJKA (Pregrada)**

- 1. kolo (vidi str. 5.)

Mentor: Stjepan Škrlec**INFORMATIKA (Konjščina)****Kategorija:** Osnove informatikeRobert Sviben - **1 mjesto.**Lovro Posarić - **2. mjesto**Antonija Latin - **7. mjesto****Mentorica:** Nina Posarić**NOGOMET**

(Bedekovčina)

- osvojeno 2. mjesto ekipno (vidi str. 4.)

Mentor: Stjepan Škrlec**LIKOVNA KULTURA (Zabok)**

Lucija Lukavečki, Brigita Adanić, Jelena Kadoić, Nevenka Markuš, Petra Dumbović

Mentor: Zvonko Šarčević**MATEMATIKA (Kumrovec)**Karlo Pavlović - **6. mjesto****Mentorica:** Željka Jakuš-Mejarec**ENGLESKI JEZIK (M. Bistrica)**Silba Ljutak - **5. mjesto****Mentorica:** Irena Petrovečki**SMOTRA ZBOROVA (Zlatar)**

- zbor je predložen za državnu smotru

Mentorica: Josipa Hopek**Županijski LiDraNo (Krapina)****Kategorija:** Samostalni novinarski rad - Robert Sviben: Ulažnica (**mentorica:** Nevenka Šušljk)**Kategorija:** Pojedinačni nastup - Jelena Mokos / "Babica" autora S. Majdaka (**mentorica:** Nevenka Šušljk)**Kategorija:** Skupni scenski nastup - Lorena Požgaj, Ana Latin, Marea Novosel, Antonija Latin, Petra Sokolić, Dora Hrustić, Marija Turek, Viktorija Adanić- Črkevok rep / igrokaz autorice Blanke Sviben (**mentorice:** Blanka Sviben, Silvija Adanić)**Kategorija:** Školski listovi - školski list *Iskrice* / urednik Marko Varga (**mentor:** Denis Vincek)**List je predložen za Državnu smotru****FOLKLORNA SKUPINA "CVRGUDAN"**TJEDAN KAJKAVSKE KULTURE, rujan 2012., Krapina - 1.mjesto u kategoriji osnovnih škola - najbolja koreografija i narodne nošnje; FESTIVAL DJEČJEG FOLKLORA "KOLO SREĆE", rujan 2012., Križ ; 6.FESTIVAL DJEČJEG FOLKLORNOG STVARALAŠTVA "NAŠE KOLO VELIKO", ožujak 2013., Zagreb; MEĐUNARODNA SMOTRA DJEČJEG FOLKLORA, travanj 2013., Ivanec; 41. KULTURNO-UMJETNIČKE IGRE MLADIH, lipanj 2013., Split. Na svim nastupima dobivene su izvrsne kritike. **Mentorica:** Anita Petanjek Macan**ŠKOLSKI TAMBUARAŠKI ORKESTAR** 41. KULTURNO-UMJETNIČKE IGRE MLADIH, lipanj 2013., Split. Zapažen samostalan nastup i izvrsne kritike. **Mentor:** Robert Mihovilić (vanjski suradnik)**IZLOŽBA "ČOVJEK ČOVJEKU"** rujan 2012., Zlatar, izloženi radovi: Nika Rihtarić (nagrađeni rad), Paula Sviben, Marija Preis, **mentorica:** Blanka Sviben; Mateja Behin, Petra Pozaić, Sandra Štahan, Lana Juretić, **mentor:** Zvonko Šarčević**ZBOR MALIH PJESNIKA** rujan 2012., Zlatar, Lorena Jurec: "Se si mi zel" - zapažen nastup. **Mentorica:** Nevenka Šušljk**32. SMOTRA DJEČJEG KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA** listopad 2012., Sv. Ivan Zelina, Jelena Mokos: "Pisana jesen" - zapažen nastup. **Mentorica:** Nevenka Šušljk.**POMLADAK CRVENOG KRIŽA** ožujak 2013., Lobor (gradsko natjecanje), 2. mjesto na razini grada, Tin Bručić, Vedrana Škof, Mihael Škrlec, Antun Škrlec, Jasmina Popijač, Petra Šaško. **Mentorice:** Ankica Krajnik i Martina Kurečić Mijatović.**MEĐUŽUPANIJSKI SUSRET ŠKOLSKIH KNJIŽNICA REPUBLIKE HRVATSKE** travanj 2013., Zlatar, nagrađene učenice: Dora Martinuš, Lana Orsag. **Mentori:** Ankica Krajnik i Denis Vincek.**PREVENTIVNI PROGRAM "ZNAM, HOĆU, MOGU"** Tema: Što me čini sretnim, lipanj 2013., Krapina, 1. mjesto - kategorija: pojedinačni likovni rad Valentina Varga, 8. r.; 3. mjesto - kategorija likovni rad - grupno Jana Kudelić, 5. r. i Lea Malec, 5. r., **mentor:** Zvonko Šarčević; 1. mjesto - kategorija literarni rad - pjesma Klara Nadine Parlaj, 7. r. **mentorica:** Veronika Podobnik Stipanec

PROJEKT SKUPINE ODGOJ ZA DEMOKRATSKO GRAĐANSTVO

Listejnski koši

Piše

Leona

Miškec, 5.b

U petak, 7. prosinca, gost skupine Odgoj za demokratsko građanstvo naše škole bio je gosp. Josip Posarić. Pokazao je kako se izrađuju koši za listinu ili listejnski koši (koševi za lišće od lijeskinih šiba). Nekada se za strelju u stajama osim slame koristilo i suho lišće. Grabljama se skupilo na hrpu, nagnjelo u koš i odnijelo u staju pod blago (krave). S vremenom je lišće potpuno zamijenjeno slamom koja se balira i, za razliku od lišća, lako skladišti.

Po završetku posla otišli smo u park i koš natovarili lišćem.

Zaključili smo:

1. koš se ne može napuniti ni brzo ni lako kako se to nama činilo
2. lišće je jako teško
3. sreća je što ne trebamo lišće nositi u košu na leđima.

U NAŠOJ ŠKOLI OBLJEŽILI SMO DAN DAROVITIH UČENIKA

Naši učenici poručuju: "Dajmo znanju krila!"

Na satovima razrednih odjela, kao i na satovima mnogih drugih predmeta, uz razgovore o tome što je darovitost i kako ju razvijati, učenici su s velikim ponosom pokazivali svoja znanja, vještine i sposobnosti

Piše Antun Škrlec, 8.a
 Ove smo godine u OŠ Ante Kovačića posebnu pažnju posvetili obilježavanju Dana darovitih učenika (21. 3.). Uz osnovnu misao "Dajmo znanju krila" svaki je razred ponosno predstavio svoje kreativne i nadarene po-

jedince. Na satovima razrednih odjela, kao i na satovima drugih predmeta, uz razgovore o tome što je darovitost i kako ju razvijati, učenici su pokazivali svoja znanja, vještine i sposobnosti.

Gdje se sve krije slonić

Bilo je tu zanimljivih prikaza – od igranja kreativnih igara u kojima se razvija logičko razmišljanje, radionice na temu "To sam ja", preko literarnog izričaja, likovnog stvaralaštva, pjevanja, sviranja, glume i plesa pa sve do filmskog uratka kojime su nas učenici 8.a posebno iznenadili. Psihologinja škole gđa Katarina Biondić i pedagoginja gđa Vlatka Prpić održale su u trećim razredima radionice "Poticanje kreativnog mišljenja" kojima su učenicima pokazale koliko je njihova mašta jedinstvena i koliko se razlikuju po svojoj kreativnosti. Nizom aktivnosti učenici su dokazivali da njihova kreativnost nema granica pa smo tako dobili zanimljive priče o tome kako je slon dobio surlu, koje sve životinje i imena krije riječ "slonić", koliko novih riječi možemo dobiti izmiješamo li slova svojih imena... Prikazom nekoliko projekata predstavila se i skupina potencijalno darovitih učenika "Mali kreativci" koju vodi psihologinja gđa Katarina Biondić. U 4.a razredu prikazan je projekt

"Zeppelin", a u 4.b i 5.b "Nastanak svijeta". Učenici su s oduševljenjem pratili sve što su im "Mali kreativci" na zabavan i zanimljiv način prezentirali te su sat hrvatskog, sat prirode i SRO dobili jedno sasvim novo "kreativno ruho".

U pripremi su nova iznenađenja

I što je najvažnije – tu nije kraj – "Mali kreativci" već pripremaju nova iznenađenja svojim prijateljima, a jedno od njih bit će i prezentacija o Svetom miru.

Područne škole Donja Batina i Martinščina također su obilježile Dan darovitih učenika. Tako je u PŠ Martinščini uz recitiranje, pjevanje i likovno stvaralaštvo, nekoliko učenika osmislio i napisalo svoje igrokaze i prikazali su ih svima,

Svi smo mogli doživjeti nešto zanimljivo, drukčije, novo, obogatiti se novim iskustvima i proširiti svoja znanja

dok su u PŠ Donjoj Batini učenici pokušali na zanimljive načine otkriti kako primijeniti kreativnost u svakodnevnom životu. Na stolu su se našli različiti predmeti – poput otvarača za boce, plute nog čepa, žice, olovke, plastične vrećice... a zadatak je bio osmislti, opisati, nacrtati nov zabavan način korištenja tih predmeta. Obilježavanjem Dana darovitih učenika svi smo mogli doživjeti nešto zanimljivo, drukčije, novo, obogatiti se novim iskustvima, proširiti svoja znanja i razviti nove ideje, a osobito smo svi ponosni na sve one darovite učenike koji svojim talentima, darovitošću i marljivošću postižu izvrsne rezultate na županijskim i državnim natjecanjima.

Učenici 8.a nakon rješavanja kviza u školskoj knjižnici

Učenici 8.b odgovaraju na pitanja iz kviza na računalima u čitaonici

Učenici 8.c

Lorena Jurec iz 8.a znala je zašto su knjige nagrađene

Škola u online ispunjavanje kviza uključila prvi put prošle godine. Na računalima u školskoj knjižnici kviz su rješavali učenici iz 8.a: Lorena Jurec, Robert Siben i Marko Varga; iz 8.b: Petra Babić, Sandro Cesar, Katarina Grandavec, Michael Grzelja, Karlo Huljak i Lana Juretić; iz 8.c: Marko Bingula, Nikolina Kurečić, Jan Pukljak, Ines Šuka i Dominik Varga.

Provedbu Nacionalnoga kviza za poticanje čitanja na školskoj razini vodio je školski knjižničar gosp. Denis Vincek, a u projektu su još sudjelovali gđa Ivana Lisak i gosp. Predrag Ceboci.

Odlazak na Interliber

Lorena Jurec iz 8.a školska je pobednica Nacionalnoga kviza "Ove su knjige nagrađene - provjeri zašto!" Lorenu su izvukli u Knjižnicama grada Zagreba, a s pobednicima kviza iz ostalih školskih i narodnih knjižnica iz cijele Hrvatske sudjelovala je u četvrtak, 15. studenoga, u pratinji dviju vršnjakinja iz naše škole, na svečanosti u sklopu sajma knjiga Interliber u Zagrebu. Na kvizu je sudjelovalo 1400 učenika iz cijele Hr-

vatske. Loreni Jurec, Nikolini Kurečić i Petri Babić svidjela se predstava "Ružičasta sanjarica", ali još više obilazak Interlibera s obiljem knjiga i različitih priručnika. Prema svojim sklonostima zlatarske osmašice odabrale su si po neki primjerak ponuđenih knjiga.

Tiskarski stroj najzanimljiviji

Posebno su se zadržale kod replike Gutenbergova prvog tiskarskog stroja iz 1440. na kojem su Lorena i Nikolina samostalno otisnule tekst 23. psalma.

Ravnateljica naše škole gđa Rajna Borovčak čestitala je svim natjecateljima i pozvala ih da i dalje što više čitaju jer tako obogaćuju svoje znanje i izgrađuju sustav vrijednosti.

Svim učenicima iz naše škole koji su sudjelovali na školskoj razini Nacionalnoga kviza "Ove su knjige nagrađene - provjeri zašto!" ravnateljica gđa Rajna Borovčak uručila je priznanja, a Lorena Jurec iz 8.a, kao pobednica kviza na školskoj razini, dobila je diplomu i zanimljivu knjigu "Zeleni pas" spisateljice Nade Mihelčić.

Lorena Jurec
pobjednica je
kviza "Ove su
knjige nagrađene —
provjeri zašto" na školskoj razini

Piše
**Marko
Varga, 8.a**

Drugu godinu zaredom naša škola sudjeluje u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja. Riječ je o kvizu koji već godinama organiziraju Knjižnice grada Zagreba, a naša se

Lorena Jurec, Nikolina Kurečić i Petra Babić posjetili su Sajam knjiga Interliber

Gđa ravnateljica nagradila
je sve sudionike kviza

Čitajmo zaboravljene knjige

Pišu

Maja Hubak, 4.a

Klaudija Hubak, 5.a

Nakon projekta "Čitajmo zajedno - čitajmo naglas", koji su prošle školske godine provodile osnovne škole iz Zlatara, Belca, Mača i Llobora, školski knjižnici gosp. Dennis Vincet i gosp. Saša Sabol osmislili su projekt "Čitajmo zajedno - čitajmo zaboravljene knjige", cilj kojega je bio da se učenike potakne na čitanje knjiga koje više nisu obvezna lektira, a u knjižnicama osnovnih škola još ih ima.

Odazvale se i škole iz Dalmacije i Slavonije

Projekt je podignut na nacionalnu razinu i uključile su se OŠ Ante Kovačića Zlatar, OŠ Belec, OŠ Mače, OŠ "Pavao Belas" Brdovec, OŠ Gustava Krkleca iz Novog Zagreba, OŠ Jurja Barakovića iz Ražanaca, OŠ braće Radić iz zagrebačkoga naselja Botinca, OŠ Budaševo – Topolovac – Gušće iz Sisačko-moslavačke županije, OŠ "Antun Mihanović" iz Nove Kapelle iz Brodsko-posavske županije te zagrebačke OŠ kralja Tomislava i OŠ Davorina Trstenjaka.

Knjižnici su s razrednim učiteljicama tijekom školske godine čitali tako "Kekeca nad samotnim ponorom", Lovrakove knjige "Neprijatelj broj 1" i "Micek, Mucek i Dedek", "Družinu Sinjeg galeba"... U četvrtak, 4. travnja, zlatarska je škola bila domaćin završnici susreta na kojoj su u Sokolani po dvoje učenika iz svake škole predstavili knjige koje su čitali, a u holu škole postav-

Učenice 4.a predstavljaju Lovrakova "Neprijatelja broj 1"

Ijena je izložba na kojoj su na plakatima predstavljene knjige. Svaki od učenika dobio je vrijednu knjigu, dar škola u projektu, a ravnateljica zlatarske škole gđa Rajna Borovčak uručila je svima priznanja.

Vrijedni darovi

Usto, učenici iz svih škola dobili su i ukrasni predmet od gline, koji su izradili učenici 4.a razreda koji je u zlatarskoj školi sudjelovalo u projektu sa svojom učiteljicom gđom Ankim Krajnik i gosp. Darkom Vargom iz zlatarskoga ateliera Varga.

**Piše
Mateo
Raškaj, 3.a**

Pred kraj školske godine s našim učiteljicama krenuli smo na izlet. Odredište nam je bila Krapina, a usput smo posjetili neka druga zanimljiva mjesta. Prvo smo otišli u modnu kuću Marija u Maclju, koja je u vlasništvu bake i djeda naše priateljice iz razreda Laure Smiljanec. Tamo smo vidjeli mnogo lijepo odjeće i naučili ponešto o krojenju i šivanju. Pojeli smo ukusne tople pizze i krenuli dalje. Ubrzo smo stigli na granični prijelaz Macelj. Oduševili smo se kad smo slobodno dizali i spuštali rampu. Najzanimljivije nam je bilo kad je policija u jednom kamionu pronašla ilegalce kako pokušavaju prijeći granicu. Nakon posjeta graničnom prijelazu došli smo do muzeja krapinskom pračovjeku gdje smo gledali zanimljiv film. Poslije muzeja posjetili smo županicu gđu Sonju Borovčak koja nam je govorila o svom poslu i ponudila nas bombončićima. Sljedeća postaja bio je Muzej Ljudevita Gaja. Tamo smo vidjeli različite slike i naučili ponešto o Ljudevitu Gaju. Bili smo već umorni i gladni pa smo otišli na ručak. Sve smo slasno pojeli i na kraju se zasladili ukusnim pudingom. Poslije ručka preostao nam je još posjet franje-

ZAJEDNIČKI IZLET UČENIKA DRUGIH RAZREDA

U Krapini i na Maclju

O doživljajima s izleta danima smo pričali ukućanima

Na granici je policija u jednom kamionu pronašla ilegalce

vačkom samostanu, a potom povratak doma. Svojim kućama stigli smo dobro raspoloženi - ali prilično umorni - s mnogo doživljaja i priča koje smo danima prepričavali svojim ukućanima. Ovaj izlet bio mi je lijepo iskustvo i jedva čekam sljedeći.

**Pišu
Martin
Koralija,
1.b**

**Leon
Premor,
1.b**

**Vilim
Crčić,
1.b**

Bili smo na izletu u Zagrebu i u svetištu u Mariji Bistrici

Učenici 1.a. i 1.b razreda naše škole bili su 11. lipnja na jednodnevnom izletu u Zagrebu u pratinji učiteljica gđe Vesne Ceboci, gđe Lorene Videk i gđe Anite Petanjek-Macan. U Zagrebu posjetili smo Zoološki vrt i park Maksimir. Na povratku stali smo u marijanskom svetištu u Mariji Bistrici.

Pišu**Marija Preis, 2.a****Paula Sviben, 2.a****Nika Rih-tarić, 2.a**

Učenici drugih razreda na izletu po Hrvatskom zagorju

Učenici 2.a i 2.b razreda naše školi bili su 27. svibnja na izletu. U Klanjcu smo razgledali Galeriju Augustinčić, a u Zelenjaku obišli spomenik hrvatskoj himni, koji su za 100. obljetnicu podigla Braća hrvatskog zmaja. U Kumrovcu smo u muzeju na otvorenome upoznali život ljudi početkom 20. stoljeća. U Etno-selu vidjeli smo radionice o nekim starim obrtima. Bogatiji za nova znanja vratili smo se s lijepog izleta u Zlatar.

POSJET SPILJI BISERUJKI, GRADOVIMA KRKU I BAŠKI TE JURANDVORU I OTOČIĆU KOŠLJUNU

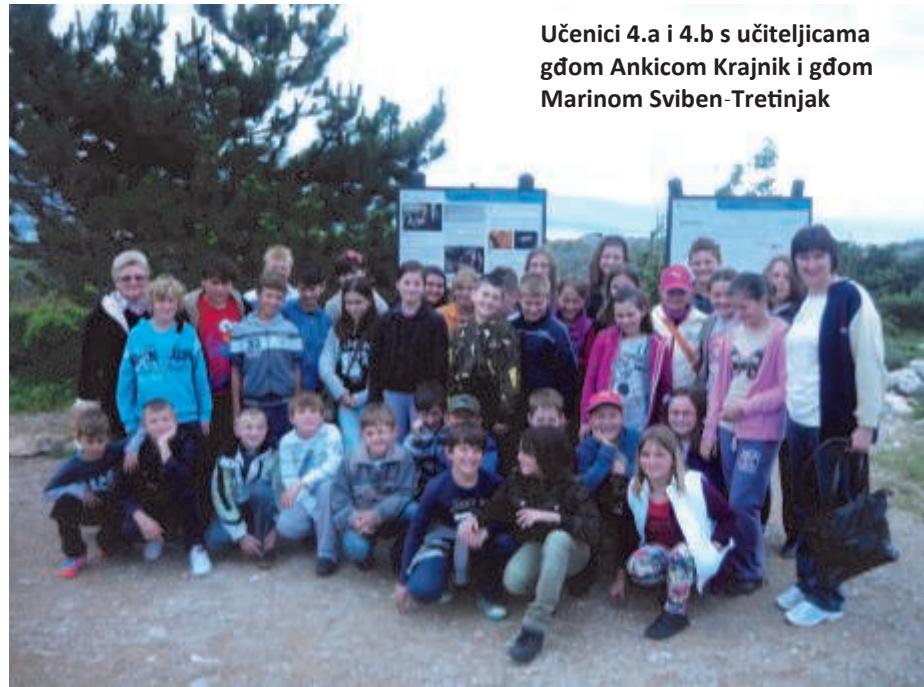
Četvrti na otoku Krku

U spilji smo vidjeli stalaktite, stalagnate i stalagmite te čuli da su u njoj šišmiši, račići, puževi, a nekad je živio i mrki medvjed

Piše**Erin Latin, 4.a**

U srijedu, 29. svibnja, učenici 4.a i 4.b razreda posjetili su otok Krk. Najprije smo posjetili spilju zanimljiva imena - Bisericu, zatim sam grad Krk, pa Bašku, odnosno Jurandvor i otočić Košljun.

U spilji Bisericu vidjeli smo stalaktite, stalagnate i stalagmite. Također smo saznali da u njoj žive šišmiši, mali račići te puževi. Poznato je i da su u njoj pronađeni ostaci mrkog medvjeda. Grad Krk zvao se prije Kuriktu. Knezovi Fran-kopani vladali su njime od 12. do 15. stoljeća. Postoje četiri vrata kroz koja se može ulaziti i izlaziti u grad: sjeverna i južna, istočna i zapadna. Zatim smo posjetili otočić Košljun. Košljun je franje-

Učenici 4.a i 4.b s učiteljicama gđom Ankicom Krajnik i gđom Marinom Sviben-Tretinjak

vački otok, prvi put spominje se 1447. godine. U Jurandvoru razgledali smo crkvu sv. Lucije. U njoj smo vidjeli Bašćansku ploču u stvarnoj veličini koja je

otkrivena 1881. godine, a napisana je glagoljicom. Kući smo krenuli oduševljeni i puni dojmova. Mnogo smo vidjeli i naučili, ali se i zabavili.

Gđa Fruk, gđa Matijašec, gđa Podobnik
Stipanec i gosp. Škrlec

Na Plitvičkim jezerima

Uz naš najveći i najstariji nacionalni park, koji se sastoji od 16 velikih jezera i ima 1267 biljnih vrsta, posjetili smo i Rastoke, naselje u kojemu se rijeka Slunjčica rastače u mnoštvo malih jezera, brzaka i slapova

Krenuli smo na jednodnevni izlet u 7 sati iz tmurnog Zlatara u nadi da nas takvo vrijeme neće pratiti cijelim putem. Prolazili smo Hrvatskim zagorjem - kroz gotovo svima poznata mjesta: Lovrečan, Poznanovec, Bedekovčinu, Zabok ... sve do Zagreba. U Zagrebu nam se pridružio naš turistički vodič.

Prošli smo kroz Karlovac, grad koji leži na četiri rijeke, a to su Kupa, Dobra, Mrežnica i Korana. Na putu prema Plitvičkim jezerima prošli smo kraj maleog mještäšca Rastoka.

Malo povijesti

To je prigradsko naselje grada Slunja gdje se rijeka Slunjčica ulijeva u rijeku Koranu te se tako rastače u mnoštvo malih jezera, brzaka i slapova. Zatim smo nastavili naše putovanje. Na putu vidjeli smo stari grad iz 10 st. Novigrad na Dobri koji je bio posjed krčkih knezova Frankopana sve do urote Petra Zrin-

skog i Frana Krste Frankopana 1671. protiv Habsburške monarhije te smo prolazili kroz Rakovicu, malu općinu u Karlovačkoj županiji. Turistički vodič pričao nam je o poznatim obilježjima Like, kao što su sir škripavac, ličke čarape i ovce pramenke.

Slapovi se stalno mijenjaju

Uz priče stigli smo i u Plitvice. Plitvička jezera površinom su najveći nacionalni park u Hrvatskoj koji se prostire na 294,82 četvorna kilometra. Proglašena su nacionalnim parkom 1949. i ujedno su najstariji nacionalni park u Hrvatskoj pod zaštitom UNESCO-a. Sastoje se od 16 velikih jezera, 12 gornjih te četiri donja. Najveće je jezero Kozjak, a najveći slap ima 78 metara. Stvaranjem sedre (prozirne vapnenačke stijene), koja se stalno taloži, slapovi se stalno mijenjaju pa Plitvička jezera gotovo nikad nisu ista.

Prolazeći stazicama i mostićima čovjek se osjeća kao da je u nekom raju na zemlji, raju koji treba čuvati jer takav više ne postoji.

Prekrasne šume bukve i jеле skrivaju 1267 biljnih vrsta od kojih je 75 endema zakonom zaštićenih te 55 vrsta orhideja. U parku je pronađena 321 vrsta leptira, 161 vrsta ptica i 21 vrsta šišmiša. Uza sve te vrste najpoznatiji je stanovnik Plitvičkih jezera svima poznati smeđi medvjed. Dodatni ugođaj pružila nam je vožnja električnim brodićem.

No, prije vožnje otisli smo u suvenirnicu po uspomenu na krasan izlet u prirodi. Poslije razgledanja jezera izgladnio nas je boravak u prirodi. Odmorili smo se u restoranu. Nakon odmora u restoranu krenuli smo prema Zagrebu u McDonalds. U Zlataru su nas pričekali roditelji i sretni smo krenuli svojim kućama. (Ana Lara Burnać, 5.b)

Šestaši na izletu

Piše
Nevenka
Markuš, 6.b

Učenici 6.a i 6.b razreda sa svojim učiteljicama bili su 6. svibnja na izletu u Zagrebu, Sisku i Lonjskom polju. U Zagreb smo stigli u 9 sati gdje smo razgledali zračnu luku. Potom smo krenuli u Andautoniju gdje su nas čekale rimske ruševine. Iz Andautonije prešli smo u Sisak, a tamo smo razgledali stari grad i most. U Čigoću smo brojilli aktivna gniazeda roda. U Zlataru bili smo u 22 sata. Na izlet smo krenuli kako bismo upoznali biljni i životinjski svijet Lonjskog polja.

Odmor na klupicama nakon razgledanja

Neke smrdi!

Striček, a koj ste Vi jeli koj ste tak zrasli?

U Zoološkom vrtu i kinu

Piše
Nevenka
Markuš, 6.b

Učenici 6.a i 6.b razreda sa svojim razrednicama gđom Dragom Forko i gđom Nevenkom Šušljek krenuli su 10. lipnja ispred škole u 8 sati autobusom u Zagreb u Zoološki vrt i Arena centar. U Zagreb stigli smo u 10 sati gdje smo odmah krenuli u Zoološki vrt. Tamo smo vidjeli različite životinje - od purana, zmija, žaba, šišmiša i krokodila. U Arena centru smo pogledali 3D-film. U Zlatar smo se vratili u 17.30 sati.

ZLATARSKE I-skriće, br. 55, rujan 2013.

49

NAŠI UČENICI UŽIVALI U PRIRODNIM BOGATSTVIMA LIJEPE NAŠE

Sedmaši posjetili NP Krku i Šibenik

Pred katedralom sv. Jakova u Šibeniku

**Piše
Karlo
Bukal, 7.a**

Učenici sedmih razreda naše škole bili su 17. svibnja na jednodnevnom izletu u NP Krki i Šibeniku. I ove godine je naš razrednik obradovao dogovorivši izlet za petak pa smo, ne razmišljajući o tome što nas sutradan očekuje u školi, spokojni krenuli na put. Nakon udobne petosatne vožnje, tijekom koje smo se dvaput zaustavili na odmorištima uz autocestu, stigli smo u Skradin. Doslovno u zadnjem tren! Trčeći pohitali smo u tamošnju lučicu gdje nas je čekao brod kojim smo se odvezli do Skradinskog buka, najpoznatijeg slapa na Krki.

Najstarija hidrocentrala u EU

Već su prvi prizori tijekom petnaestominutne plovidbe dali naslutiti kakve nas prirodne ljepote očekuju u ovom nacionalnom parku. I doista bi tako! Po dolasku u nj naš vodič upoznao nas je s najvažnijim činjenicama vezanim uz naš sedmi po redu nacionalni park. Potom smo

obišli obližnje etno-selo s prikazom dalmatinske kužine (kuhinje) u stijeni, kovačije i drugih starih obrta toga podneblja. Naš prijatelj Zvonimir iz 7.b razreda spremno je sjeo za tkalački stan i okušao se u tkanju. Sa šibenskom kapom na glavi, toliko se bio udubio u posao da je nastavio tkati i nakon što su svi izšli iz etno-kućice. Oduševile su nas i tamošnje mlinice, a posebice perilica rublja i centrifuga u stijeni. Ostali smo zapanjeni i činjenicom da snagu vode, ovaj put za proizvodnju električne energije, rabi i hidrocentrala Jaruga koja se nalazi neposredno uza Skradinski buk. To je naime druga najstarija hidrocentrala

Malo odmora tijekom razgledanja

Dogovorivši izlet za petak, razrednik 7.a razreda gosp. Marijan Posarić omogućio je učenicima da spokojno uživaju na putu i izletu, a da pritom ne razmišljaju što ih sutradan očekuje u školi

u svijetu, a prva u Europi. U ranim poslijepodnevnim satima krenuli smo u Šibenik. Nakon ručka i kraćeg odmora uputili smo se u središte Krešimirova grada gdje nas je dočekala lokalna vodičica. Naša šibenska priča završila je pred katedralom sv. Jakova koja spada među najznačajnije spomenike ne samo hrvatske nego i svjetske kulturne baštine.

Prava šibenska svadba

Razgledanje grada završilo je u pjesmi i veselju – pravom šibenskom svadbom! I naše su cure došle na svoje: među svatovima ugledale su poznata lica iz hrvatskih telenovela. Fotografiranje s poznatim 'facama' s malih ekrana bilo je neminovno. Ispraćeni jugom i suncem, koje je u smiraj dana rasulo rumene i žute zrake Kanalom sv. Ante, krenuli smo kući. Unatoč očekivanju našeg razrednika da ćemo od umora svi brzo zaspati, u autobusu je vladala prava pučka veselica. Naravno, u granicama dopuštenog. Uz našeg razrednika gosp. Marijana Posarića, na izletu su bile gđa Andreja Mikac, razrednica 7.b, i naša neizbjegljiva pratiteljica gđa Veronika Podobnik Stipanec.

Razrednici i gđa V. Podobnik Stipanec

HVALI MORE, DRŽ' SE KRAJA!

Akavci, bekavci i cekavci zadnji put zajedno na moru

Unsere letzte Klassenreise

Učenik osmog razreda naše škole napisao je sastavak na njemačkom o posljednjem izletu 8.a, 8.b i 8.c razreda koji su 14. svibnja posjetili špilju Vrelo, prošetali središtem Rijeke i namočili noge u Kraljevici

**Piše
Sandro
Cesar, 8.b**

Vor zwei Wochen, es war Mittwoch - ich erinnere mich sehr gut daran, weil es ein Tag vor meinem Geburtstag war - unternahmen wir einen Ausflug nach Rijeka. Die Schüler aller acht Klassen waren schon um sieben Uhr vor der Schule.

Da ich ein bisschen krank war, konnte ich diesmal meine beliebte Cola nicht mitnehmen, sondern nur stilles Wasser und Brötchen. Wir sollten um halb acht unsere Stadt Zlatar verlassen, aber wir hatten Verspätung schon am Anfang unserer Reise. Meine Klassenkameraden und ich saßen unten im Doppeldecker-Bus. Wir wollten Karten spielen, denn der Bus hatte - ideal dafür - große Tische, aber wir haben vergessen, Spielkarten mitzunehmen. So haben wir bis zur ersten Raststation warten müssen, und die war in der Nähe von Karlovac, wo wir uns Karten gekauft haben.

Rijeka, der größte kroatische Hafen

Unsere erste Haltestelle war die Höhle Vrelo, die wir schon auf dem Ausflug am Ende der vierten Klasse besucht hatten. Unsere Führerin sagte, es sei eine der schönsten Höhlen in diesem Gebiet. Die Höhle ist reich an zahlreichen Stalaktiten und Stalagmiten. Interessant für mich war der Höhlensee mit zwei Wasserkänen. Durch die Höhle fließt ein kalter Bach, dessen Wasser trinkbar ist, aber man darf Flaschen damit nicht füllen.

Unser nächstes Ziel war Rijeka, der größte kroatische Hafen. Mit dem Bus erreichten wir durch kleine Straßen Trsat. Trsat liegt östlich des Flusses Rječina und gehört zum Stadtteil Sušak. Von da aus kann angeblich die gesamte Bucht von Rijeka überblickt werden, aber wir sahen die nicht, denn wir sind schnell zu den Kirchen von Trsat gegangen und haben leider nicht viel gesehen. Trsat gilt nämlich als der älteste Marien-

Wallfahrtsort Kroatiens und da befinden sich die Kirche der Heiligen Mutter Maria und ein Franziskanerkloster. Leider haben wir die auch nicht besucht, weil in beiden Messen gehalten wurden. Einige Klassenkameraden kauften schnell Souvenirs in einem Laden, der zur Kirche gehört, weil wir wieder unserer Führerin folgen mussten. Im Nu waren wir beim Bus und mussten noch auf die andere Hälfte der Schüler warten. Wir haben dann eine Stadtrundfahrt mit dem Bus gemacht und sind danach ein bisschen durchs Zentrum gelau-fen.

Steinstrand und Baden

Im Stadtzentrum, genannt Korzo, waren wir um zwölf Uhr mittags, so dass einige schon Hunger hatten. Wir bekamen 25 Minuten Zeit, um McDonalds zu besuchen. Ein Ausflug ohne McDonalds wäre kein Ausflug. Dann fuhren wir weiter nach Kraljevica, einer kleinen Stadt mit einer großen Werft. Dort aßen wir im Hotel Kraljevica zu Mittag. Paniertes Hähnchenschnitzel hat uns gut geschmeckt, aber grüner Salat nicht. Zum Trinken bekamen wir Wasser. Bald war es drei Uhr.

Und da kam der schönste Teil unseres Ausflugs: Steinstrand. Und Baden! Nein, leider haben wir nicht gebadet. Die Meerestemperatur war unter 18 Grad Celsius und das war zu kalt zum Baden. Wir haben doch unsere Schuhe und Socken ausgezogen und sind ins Meer gegangen. Wir haben zwar nicht gebadet, aber wir waren im Meerewasser. Super!

Danach haben wir im Meer und am Strand viele Fotos gemacht und die werden uns immer an unseren letzten Ausflug erinnern, den wir zusammen gemacht hatten. Wir waren um halb neun abends wieder vor der Schule in Zlatar. Schon an demselben Abend posteten wir Fotos von der Reise auf unseren Facebook-Seiten und noch immer diskutieren wir darüber, wie es schön auf unserer Reise war.

B-A

Plavim nebom

sunce sja, školom hara 8.a

nas je

Jednom davno, davno, ma šalim se, nije toliko davno bilo. Prije osam godina sa školskim klupama upoznala su se malena, preplašena djeca. Prvi susret sa školskim vratima dočekali su bojažljivo u čvrstom zagrljaju svojih mama. No, nakon nekoliko trenutaka upoznavanja svi su ubrzo postali prijatelji. Dočekale su ih učiteljice gđa Ankica Krajnik i gđa Marina Sviben Tretinjak. Brižljivo su ih vodile kroz prve najvažnije godine škole.

Svi smo ostali prijatelji

Tada su se stvari počele mijenjati. Četvrti a i b razred po prelasku u pete razrede izmiješali su se. Neki su se, nažalost, odvojili u druge razrede, neki su nam se pridružili, ali najvažnije je da smo svi ostali prijatelji. Peti razred uspješno smo savladali uz našu dragu profesoricu Milicu Bručić, koja je sada već u sigurnoj mirovi-

ni, no zauvijek je se sjećamo kao drage, dobre i brižne profesoricu. U šestom razredu dobili smo novog profesora gosp. Sašu Peričaka. Nas i naše nestaluke odличno je trpio i uvijek je bio dobar i drag.

Prva generacija, prvo razredništvo

Odvražni profesor napustio nas je početkom sedmog razreda i mnogo nam nedostaje. U sedmom razredu sreća je bila velika i dobili smo najbolju profesoricu biologije, najbržnjeg slušatelja, najdražu rasku. Bila je to gđa Martina Kurečić Mijatović. Ona nas najbolje poznaje. Kad je čula glasine o zloglasnom 7.a, vjerujemo da se preplašila i iako smo češće izražavali onu lošiju nego bolju stranu – zavoljela nas je. Strpljivo je rješavala naše probleme, a njezini satovi bili su nam najbolji. I pod vodstvom najdraže nam profesorice dogurali smo i do 8. razreda. Teška srca

napustila. Nedostaje nam, stvarno nam nedostaje. No, stigla nam je profesorka Marina Kranjec, a nakon nje i profesorka Ivana Rod koje su se trudile upoznati nas u tako malom roku. Iako su s nama bile kratko, svidjele su nam se i prirasle srcu. Nadamo se da smo i mi njima te da će nas profesori Saša, Martina, Marina i Ivana pamtitи kao svoje prvu generaciju, svoje prvo razredništvo, a prof. Milica Bručić kao posljednje. I svim profesorima želimo da se dobro odmore kad 8.a ode iz ove škole. Nikad ih nećemo zaboraviti. Tijekom ovih naših osam godina bilo je i uspona i padova, i tuge i sreće, i smijeha i suza. Bili smo jedna vesela, šarolika i raznolika generacija. Bili smo to mi – 8.a. Zauvijek ćemo nositi OŠ Ante Kovačića u srcu, nikad ju nećemo zaboraviti jer to je mjesto gdje smo odrasli.

Vaš 8.a

8a

2012/13

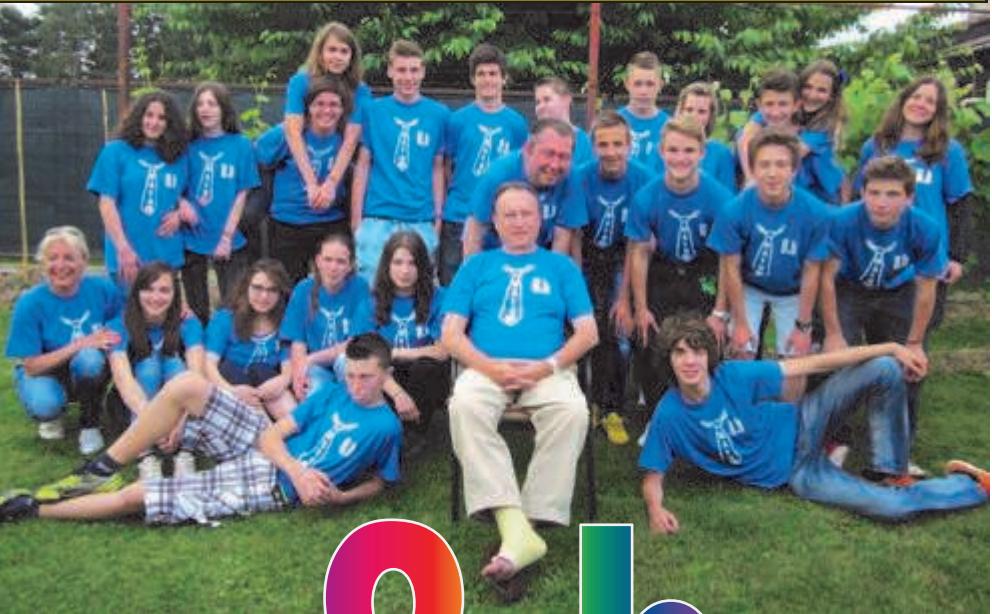

U OKU SUZA SJA, RASTAJE SE MOJA GENERACIJA

"Od kolijevke pa do groba, najljepše je đačko doba." Rečenica koju čujemo često. I bili su u pravu! Koliko smo života uspjeli proživjeti, oni dani u osnovnoj školi bili su najbolji. Pogotovo oni u višim razredima. No, krenimo od početka. Prvi koraci našeg školovanja bili su prvi razred. Onako razigrani i bez polovice zuba koračali smo hrabro i ponosno kroz prvi, drugi, treći, a naposljetku i četvrti razred. Sve je bilo super do kraja četvrtog razreda, morali smo se razdvojiti i krenuti novim putem, ozbiljnijim putem. Dobili smo nove profesore, upoznali nove prijatelje, neka prijateljstva prekinuli, a neka sklopili. Vjerujem da se svi sjećamo prvog dana petog razreda. Onog uzbudjenja i nervoze koji su vladali među nama. Držali smo tek ponekog prijatelja za ruku i samo pratili riječi profesora koji su nas upućivali.

Došla Silba, napustio nas Joža

Tijekom petog razreda malo smo se bolje upoznali, pa je već prvi dan šestog razreda bio puno lakši i manje mukotrpni u usporedbi s petim razredom. U sedmom razredu dobili smo novu učenicu, Silbu Ljutak. Njoj je trebalo neko vrijeme da se privikne na novu okolinu, ali i nama kao razredu trebalo je vremena da prihvatimo potpunog stranca u svoje društvo. Sedmi razred nismo shvatili baš ozbiljno, iako su nam svi govorili da se primimo knjige... Ljeto sedmi na osmi razred ostali smo bez dobrog prija-

telja i glavnog humorističara - Josipa Gergurija, koji je pošao za boljim životom u sunčanu nam Dalmaciju. Nedostajao nam je

na početku njegov smisao za humor i njegove izvale. I, evo nas na kraju osmog razreda... I sada s ponosom mogu reći: "Bila sam učenica 8.b razreda, a što je još važnije, bila sam dio jedne velike obitelji!" Ove četiri godine bile su popraćene smijehom, veseljem, radošću, nekada, nažalost, i tugom, svađama i prepirkama. No, svi se svađaju, zar ne?! Sve ove četiri godine vodio nas je profesor gosp. Predrag Ceboci, od milja nam zvan Bato. S velikim strpljenjem vodio nas je kroz ove četiri šarene godi-

8b

ne.
jom
sve

Vodio nas je svočvrstom desnicom do polugodišta osmog razreda kada je slomio gležanj na nozi. Tom njegovom nezgodom slomila se čvrstoča ovog razreda, sišli smo s puta, izgubili ravnotežu!

Nitko, ali NITKO kao Bato!

Mijenjali smo nekoliko razrednika, ali nitko, NITKO se ne može mjeriti s našim razrednikom! Trenutno imamo profesoricu gđu Barbaru Pečarić, dobra je ona, ali ipak Bato je Bato! Toliko ga volimo da smo mu, kako ste i sami vidjeli, majice posvetili. I nedostaje nam, kako nam nedostaje! I, evo na kraju, hvala svim profesorima koji su nas trpjeli, neka nam ništa ne zamjere. Pozdrav gđi pedagoginji i gđi psihologinji te ostalom osoblju škole. Jedna velika pusa ravnateljici gđi Rajni Borovčak koja nas je uvijek hvalila i podupirala. Zahvaljujemo učiteljicama gđi Ljiljani Mutak, gđi Ankići Krajnik i gđi Marini Sviben Tretinjak koje su nas vodile kroz niže razrede. Našem školskom knjižničaru također velika hvala što je bio uvijek tu za nas i pomagao nam kad god je trebalo! I na kraju... jedno najveće HVALA našem jedinom i najboljem vodi, profesoru Cebociju. Volimo vas! Pusa od **osmog b razreda!**

Odakle krenuti,
na koji put skrenuti?
Koju priču pričati,
kojeg junaka dičiti?
Bilo je mnogo uspona i padova
marljivih radova.
Jedinice mnoge su pale
pa bi nas, kad bismo roditeljima morali
reći, boljele glave.
Zajednički izleti bude mnoga sjećanja
i naša svakodnevna vijećanja.
Svađa se u razredu mogla naći,

All Originals United

ali mi bismo ju riješili i postali jači!
Veći problem u razredu su žvake,
a ne kao kod drugih šake.
Kod šalabahtera majstori smo bili
i to nikad nismo krili.
Naše umijeće znade svako
problem je što nas se ne ulovi lako.
Profesore smo izludivali
dok smo zadaće prepisivali.
Tužbe su iz ureda došle
pa su zimske radosti brzo prošle!
Jedan stih o kemiji se mora reći,
iznenadno pjevanje: "Perilica dulje živi uz
Calgon",

ne može se izbjjeći.
Profesorica Željka od velike je pomoći
bila,
iako nam je njezina zadaća lomila krila.
U sedmici je svađa bila glavna tema
zbog toga kod profesorice popuštanja
nema.
U knjižnici smo se prvi put sreli
i prijateljske mreže pleli.
Svi smo se družili i
ruk prijateljstva pružili!
Kad smo upali u krizu,
knjižničar nam je, zna se, uvijek bio blizu!
Engleski nismo bas voljeli,

ali smo se jedni za
druge borili.
IRENA, RAZREDNICA
NAŠA, nek nas se uvi-
jek sjeti,
bili smo njezini
"ANTITALENTI!"
Najbolje je kad veseli
Jožek s krpom maše
i pozdravlja svoje naj-
draže osmaše.
Naravno, to smo mi
8.c
da ne bi bilo zabune!
Još redak, dva,
o nama političarima.
Pognute glave nismo
hodali nikad,
pozdrav od najboljih
osmaša ikad!

DANIJELA (20), DOMINIK (14) I LJILJANA (13) OD MALENA ŽIVE S NOTAMA

Glazbena obitelj Varga

Troje mladih ljudi ističu da bez velike pomoći škole, a prije svega roditelja – od financijske pa do poticanja na redovito vježbanje i vožnje na probe – put do njihova uspjeha ne bi bio moguć

Pišu
Karla
Zaplatić,
8.c

Dario
Mišković,
8.c

Danijela (20), Dominik (14) i Ljiljana Varga (13) od malena žive s glazbom. Njihov otac i stric su glazbenici, imali su svoj bend, i obiteljski geni odradili su svoje. No, bez velike podrške roditelja, okruženja u njihovu gradu Zlataru te OŠ Ante Kovačića ti mladi ljudi danas ne bi koračali prema putu da postanu vrhunski glazbenici. Dominik je kao desetogodišnjak počeo svirati doboš u Limenoj glazbi u kojoj je bez prekida aktivan i danas. Zahvaljujući ravnateljici škole gđi Rajni Borovčak prošle školske godine u školi je utemeljen tamburaški orkestar u koji se Dominik uključuje i počinje svirati e-prim. U osmom razredu u školski orkestar stigla je berda, kojoj Dominik tepe da je

to njegova "puslica", te sada svira taj instrument koji je skoro veći od njega. Svaki dan u tjednu ima neku probu plus još samostalno vježbanje kod kuće. Na pitanje što je s bubnjevinama, koje smo vidjeli u njihovu glazbenom kutku, kaže kako ih je dobio prije dvije godine te da bubnjeve zasad svira za svoju dušu. Siguran je u jedno: uza srednju školu želi upisati i pripremni razred udalarlji jer mu je želja da završi srednju glazbenu te stekne formalno glazbeno obrazovanje koje bi kasnije mogao nastaviti na Muzičkoj akademiji. Želja mu je da jednoga dana živi od nota, kao akademski glazbenik u orkestru, a u šali kaže da bi vikendom mogao s bubnjevima i bendum na dodatne gaže.

– Bitno je samo da čovjek svira iz ljubavi – jer ako glazba ne izlazi iz srca, to je onda kao da svira stroj – veli Dominik.

Ljiljana, koja sada završava sedmi razred, također je od početka u školskom tamburaškom orkestru i svira tamburicu te i ona pohađa dodatne satove kod gosp. Pavla Lackovića.

Starija sestra Danijela studentica je predškolskog odgoja na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu, a kao desetogodišnjakinja ušla je u glazbene vode, prvo pjevajući u malom crkvenom zboru, da bi u sedmom razredu upisala klavir u osnovnoj glazbenoj školi i počela svirati orgulje u crkvi. Na fakultetu je upisala gitaru, a prije dvije godine, uza studij, i solo pjevanje u Lisinskom u klasi Lade Bujas-Majić. I dok Ljiljana još nema viziju što bi jednog dana u životu radila, Danijela zna točno što želi biti. Ako joj okolnosti budu išle na ruku, nakon diplome na UFZG-u upisat će Muzičku akademiju – najvjerojatnije smjer orkestralno dirigiranje. To troje mladih ljudi koji su prve glazbene korake počeli organizirano u OŠ Ante Kovačića ističu da bez velike pomoći škole, a prije svega roditelja – od financijske pa do poticanja na redovito vježbanje i vožnje na probe – put do njihova uspjeha ne bi bio moguć.

Danijela, Ljiljana i Dominik Varga

Naši tamburaši

Tamburaški orkestar OŠ Ante Kovačića Zlatar sastoji se od 12 članova. Početak rada bio je u desetom mjesecu 2011. godine. Trenutačno sviramo bisernice, bračeve, bugariju i bas. Naša prva uvježbana skladba bila je "Svim na zemljì" koju smo prvi put izveli pod vodstvom gosp. Roberta Mihovilića na božićnoj priredbi u školi. Naš najmlađi član je Luka Sviben i ide u četvrti razred te svira brač. Naše vježbe održavaju se redovito dvaput na tjedan po 45 minuta. Nastupali smo u mnogim prigodama kao što su: Dan grada Zlatara, festivali u Ivancu, Zagrebu i Splitu i na Danu škole. Uz tamburaški orkestar u školi imamo i folklornu sekciju "Cvrgudan" te im sviramo kao pratnja. Planovi tamburaškog orkestra su nastup u Maču na Tamburaškim noćima i odlazak folkloraša i tamburaša u Krapinu. (Ljiljana Varga, 7.a)

Mladići Zagorja

Pišu
Jurica
Pribolšan,
6.a

Nikola
Zaplatić,
5.c

Petorica
prijatelja
iz 8.c raz-
reda Os-
novne
škole Ante
Kovačića u
Zlataru na
putu su da
ostvare

svoj dječački san. Ideju, koja se u njima rodila još u šestom razredu, pretvorili su u stvarnost u siječnju 2013. godine. Oformili su svoj glazbeni bend. Govorili su o tome jedne srijede na satu likovnog i već u subotu u klijeti Karlova djeda održana je prva proba.

Neki sviraju već godinama

I dok je vokalu Josipu Pribolšanu to bio prvi susret s glazbom, ostali imaju iza sebe nekoliko godina sviranja te glazbenog obrazovanja. Karlo Zaplatić, koji u bendu svira bas gitaru i drugi je vokal, već tri godine svira brač u KUD-u Lobor, bisernicu u Viteškom društvu Svetoga križa Lobor te gitaru u KPD Zlatarjeve. Dario Miškec kod gosp. Marija Posarića polazi satove harmonike i završio je pet razreda Osnovne glazbene škole Krapića i svira dvije godine u KPD Zlatarjeve. Mislav Kovačević svira gitaru, a Jan Puk-

ljak harmoniku dok Josip Pribolšan, vo-
kal Mladića Zagorja, kako petorica os-
maša kane nazvati svoj bend, uči svirati
bubnjeve.

Prvi nastup za zadnji dan škole

Dečki vježbaju redovito dvaput na tje-
dan po tri-četiri sata u klijeti Karlova
djeda Ivana Krpelnika u Vinipotoku kraj
Lobora i prvi ih je uživio čuo knjižničar iz
zlatarske škole. Za prvi nastup, koji je
bio 14. lipnja, zadnji dan nastave, uvjež-
bali su 20-ak pjesama – od “Ruže crve-
ne”, “Kad procvatu jabuke”, “Kmetić
praznuje”, “Na golicah”, “Cvetličanka”,
“Mirišu li naše ruže” ... Zapla, Joc, Miška,

Puki i Kovač slušaju od zagorske, ljubav-
ne glazbe do rocka i techna. I dok neki
od njih nemaju treme prije nastupa, Jan
istiće “kako trema izaziva pozitivno uz-
buđenje, a onda bolje igraš”. A osim što
su u školi dobri, imaju i druge hobije:
bave se aktivno nogometom u pionirima
Lobora i Oštrelca, ‘vise’ na kompjutoru
ili igraju stolni tenis. Na probe u klijet dolaze biciklom ili ih voze brat, roditelji ili babica. Iako planiraju u različite srednje škole, ovi učenici 8.c razreda žele i dalje ostati zajedno te se susretati na probama u klijeti Ivana Krpelnika, a želja im je da jednoga dana krenu i s ozbiljnijim gažama.

Na završnoj priredbi s bendom iz 8.c pjevali su i učenici iz 8.a i 8.b, ali i svi učitelji

